

Dosarul nr. 1-1722/2021
1-21091107-12-1-17062021

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

20 iulie 2023

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani

în componența:

Președintelui ședinței,
judecătorul
Grefieri

Stella Bleșceaga
Varvara Apostol, Grigorii Damaschin

cu participarea:

Procurorul
Inculpatului
Apărătorului

Mariana Leahu
Denis Buzuleac
Anatolie Ceachir

examinând în ședința de judecată publică, în procedură generală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Buzuleac Denis *****, născut la *****, IDNP: *****, originar din r-nul *****și domiciliat *****pe str-la *****, cu studii superioare, supus militar, căsătorit, cu un copil minor la întreținere, cetățean al Rep Moldova și României, angajat în câmpul muncii în calitate de jurist-colector în cadrul IM „*****”, fără grade de invaliditate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog și fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 326 alin. (2) lit. d) din Codul penal.

Procedura de citare legală, fiind respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 17 iunie 2021 – 20 iulie 2023.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședință de judecată, instanța,

C O N S T A T Ă :

Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. Inculpatul **Buzuleac Denis**, în perioada de timp de la 30 noiembrie 2017 până la 22 decembrie 2017, aflându-se în municipiul Chișinău, locul exact nefiind posibil de stabilit, a comunicat lui Mateescu Grigore că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Direcției de înmatriculare a transportului și calificării conducătorilor auto Chișinău a IP „Agenția Servicii Publice” și pentru suma de 650 de EURO poate să-i determine să aplice calificativul „*admis*” la

probele teoretică și practică a examenului de obținere a permisului de conducere pentru categoria „B” cu eliberarea permisului de conducere lui Tănăsă Vasile.

În continuare, Buzuleac Denis, aproximativ la 18-19 decembrie 2017, aflându-se în proximitatea marketului „Green Hills Market” amplasat în municipiul Chișinău, pe str. Alecu Russo, 28, în vederea exercitării influenței asupra persoanelor publice din cadrul Direcției de înmatriculare a transportului și calificării conducătorilor auto Chișinău a IP „Agenția Servicii Publice” în vederea determinării lor să aplice calificativul „*admis*” la probele teoretică și practică a examenului de obținere a permisului de conducere pentru categoria „B” și eliberarea permisului de conducere lui Tănăsă Vasile, personal, a acceptat și a primit de la ultimul mijloace bănești în cuantum de 650 de EURO care la data săvârșirii faptei, conform ratei oficiale de schimb a BNM reprezentau echivalentul sumei de 13 125,45 de lei.

Respectiv, la data de 22 decembrie 2017, în timp ce Tănăsă Vasile era în sediul Agenției Servicii Publice situat în mun. Chișinău, pe str. Salcîmilor 28, unde susținea proba teoretică a examenului de obținere a permisului de conducere pentru categoria „B”, examinatorul de mai multe ori s-a apropiat de el și i-a șoptit răspunsurile corecte la întrebările din test, iar la 23 decembrie 2017, fără ca Tănăsă Vasile să susțină proba practică a examenului, acestuia i-a fost eliberat permisul de conducere provizoriu conform categoriei „B”.

1.2. Acțiunile lui *Buzuleac Denis* au fost încadrate juridic de către organul de urmărire penală în temeiul art. 326 alin. (2) lit. d) din Codul penal – „traficul de influență”, adică *pretinderea prin mijlocitor de bani pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice și cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, acțiuni urmate de obținerea rezultatului urmărit.*

Privind procedura.

2.1. În ședința de judecată, procurorul, inculpatul și apărătorul acestora au solicitat examinarea cauzei în procedură generală, în ședința publică și în limba de stat, având în vedere că Buzuleac Denis nu recunoaște vina în faptele invocate în rechizitoriu și încadrarea juridică adusă, iar în acest sens, în conformitate cu articolele 351 și 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, cu participarea inculpatului, în limba română și în ședința de publică.

Poziția inculpatului în ședința de judecată.

3.1. *Inculpatul Buzuleac Denis*, fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că așa cum a mai menționat, pe domnul Tănase Vasile nu-l știe, l-a văzut prima dată la confruntări în fața organului de urmărire penală, iar cu domnul Mateescu Grigore s-a aflat în aceeași grupă la Colegiul de excelență în transport, dar în relații de prietenie nu se afla cu Mateescu, decât că erau colegi, iar inculpatul fiind șef de grupă. Mai nou, știe că la confruntări nu s-a specificat, dar pe domnul din imagine, adică pe domnul Cuceș el nu-l cunoaște și respectiv la tot pentru ce a fost învinuit, nu a fost nici o întâlnire, chiar și locația nu avea să fie în regiunea respectivă, deoarece el locuia în zona „Malina Mică”, dar învăța în sectorul Botanica și nu avea tangență cu sectorul Ciocana, chiar dacă anterior a locuit acolo și se știa despre asta, însă la momentul când se presupune că s-a întâlnit, el nu locuia acolo, concluzionând că de mașină, nu ține minte dacă a avut, dar și dacă a deținut posibil doar un vehicul de model ”Opel Astra” de culoare gri, cu caroserie universală.

La întrebările apărătorului a menționat, că nu au avut loc astfel de întâlniri și a deschis telefonul, s-a uitat în poze, a văzut că la data când a avut loc întâlnirea, conform pozelor cu data efectuării lor, nici nu se afla în oraș, dar eram în suburbie în or. Sîngera la activități de voluntariat, în cadrul Consiliului Municipal de Tineret, concretizând că anume de perioada dată are în vedere, adică de la 18-19 decembrie 2017, adică la această dată s-a aflat în activități de voluntariat și poate confirma președintele Consiliului, domnul Petru Grecu, Adriana Maxim care este tot membră a consiliului, iar din Sîngera o persoană Mihaela, Gabriel Cosonea plus că sunt poze de grup de la ședință, însă nu ține minte sigur dacă era cu un „Opel Astra”, dar a fost cu o domnișoară și anume Adriana Maxim spre Sîngera. Aduagă că înapoi s-a întors tot în ziua respectivă, dar nu ține minte ora, însă era întuneric, iar domnișoara Adriana Maxim a revenit tot cu el. Mai susține că nu știe dacă s-au păstrat careva acte de la ședința Consiliului, dar se făceau documente cu data, ora efectuării ședințelor, iar martorul Tănase Vasile nu l-a apelat vreodată și nici nu-l cunoștea până la confruntări. De asemenea, afirmă că în perioada dată, după colegiu, cu Mateescu, din ce cunoaște, nu s-a mai văzut și nu a întreprins acțiuni pentru a influența obținerea unor calificative la aceste examene. La fel, susține că nu a solicitat careva bani de la persoanele date și nu îi este cunoscută persoana pe nume Cucoș Emil, cu care nu a comunicat vreodată. Totodată, nu cunoaște din ce a apărut în cauză și poate fi unicul motiv că mama sa lucra la Agenția Servicii Publice, iar lucrul acesta era vizibil în Registrul grupei, dar nu era specificat locul unde lucra, or ea lucrează la Pruncul în secția înmatriculare și se gândește că din acest motiv că s-a văzut unde lucrează mama, a apărut și e în cauza dată.

La întrebările procurorului a indicat, că a învățat cu Mateescu Grigore 4 ani, dar în 2017 a finisat dacă nu greșește, probabil în anii 2014 – 2017, iar anul se finisează vara în luna mai. La fel, relatează că la ceremonii cu participarea lui Mateescu și Tănase împreună nu a fost, iar pe Tănase nici nu-l cunoaște, precizând că în sectorul Ciocana a locuit până la vârsta de 17 sau 18 ani, adică până în anii 2015-2016 și întâlniri cu Mateescu în sectorul Ciocana nu a avut, concluzionând că el nu cunoaște de ce s-au dat depoziții în privința sa de către Tănase Vasile și la procesul verbal de confruntare nu știe de ce nu s-a dat această întrebare (vol. II, f.d.11-12).

În cadrul dezbaterilor judiciare, acuzarea de stat a solicitat recunoașterea culpabilă a inculpatului Buzuleac Denis în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. d) din Codul penal, argumentând prin următoarele declarații ale martorilor și alte mijloace de probă, inclusiv materiale, care au fost cercetate nemijlocit în ședința de judecată:

Declarațiile.

4.1. Ca urmare a faptului că martorii Tănasă Vasile și Mateescu Grigore nu s-au prezentat în ședința de judecată, instanța a fost în imposibilitate de a-i audia, motiv din care prin prisma prevederilor art. 371 alin. (1) pct. 2) din Codul de procedură penală, a dispus citirea declarațiilor acestora depuse în calitate de martor la faza de urmărire penală, fiind întrunite condițiile pentru admiterea demersului acuzării de stat în acest sens, având în vedere audierea acestora în cadrul confruntării cu inculpatul la faza urmăririi penale și demonstrarea faptului părăsirii teritoriului țării pe o perioadă nedeterminată de către ambii martori.

4.2. Astfel, fiind date citirii declarațiile *martorului Tănasă Vasile* oferite în faza urmăririi penale la 19 iulie 2018, acesta a indicat că la finele anului 2017 a absolvit școala auto „Scorpion Grup” pentru categoria „B”, din sectorul Buiucani lângă Ambasada Ucrainei, iar după absolvirea școlii auto, a participat cu mai mulți prieteni și cunoscuți ai acestora, la biliard în incinta unui bar din str. Muncești, mun. Chișinău. În cadrul distracțiilor, le-a povestit acestora că a absolvit școala auto și urmează să se programeze la susținerea examenelor pentru obținerea

permisului de conducere la categoria „B”. Astfel, din partea unei persoane aflate la petrecere, a aflat că este o persoană care ar avea rude la Direcția de înmatriculare a transportului și calificării conducătorilor auto Chișinău din str. Salcîmilor, care i-ar putea organiza o întâlnire cu această persoană și să discute despre procedura și examenele care urmează să le susțină, comunicându-i numărul de telefon mobil al acestuia *****, pe care l-a înregistrat în agenda telefonică. Pentru a cunoaște mai multe date despre persoana respectivă, a introdus numărul de telefon la rubrica căutare a rețelei de socializare „Facebook” pe care l-a identificat a fi Buzuleac Denis, iar peste aproximativ 4 zile i-a fost organizată o întâlnire cu persoana dată, unde a avut loc în apropierea centrului comercial „Green Hills” din sectorul Ciocana. Fiind împreună cu prietenul său Grigore, a telefonat de la telefonul lui mobil, *****pe Denis, care a ieșit din unul din blocul de locuit de lângă Centrul comercial, după care s-au urcat cu toții în mașina sa de model „Hyundai” de culoare deschisă. În cadrul discuției, Tănasă Vasile a fost informat că costul permisului de conducere va fi de 650 de EURO, iar pentru a-l ajuta să susțină proba teoretică cât și cea practică, Tănasă Vasile a căzut de acord știind cu certitudine că practic este imposibil de a susține examenele din prima dată și i-a transmis lui Denis suma de 650 EURO, după care acesta i-a fotografiat cu telefonul său buletinul de identitate a lui Tănasă Vasile, comunicându-i că când va organiza prezentarea lui Tănasă Vasile la examen și o să-l contacteze preventiv. Menționează că Denis are aproximativ 23-24 ani, de statură înaltă, constituția corpului slab, părul de culoare negru, iar dacă îl va vedea, îl va putea recunoaște și astfel, aproximativ peste 3 zile, Tănasă Vasile a fost informat că urmează să se prezinte la susținerea examenelor pentru permis de conducere la 22 decembrie 2017. În dimineața zilei respective, s-a prezentat la fața locului, a urcat la etajul II al Direcției, a scris un mesaj prietenului precum că este pe loc, iar peste două ore, a fost invitat de către o doamnă care era la ghișeu 3 din partea casei și i-a prezentat actele privind absolvirea școlii auto cu certificatele medicale, după care aceasta a introdus datele în calculator, Tănasă Vasile a achitat chitanța pentru proba teoretică și a intrat în sala de susținere a probei teoretice. La intrare în sală, examinatorul i-a solicitat buletinul de identitate, după care i-a spus să ia loc la masa cu nr. 14 din mijlocul sălii din spate. În timp ce Tănasă Vasile încerca să rezolve testul, examinatorul respectiv s-a apropiat de cursant și i-a dictat aproximativ toate răspunsurile testului dat, după care a ieșit în hol, iar peste puțin timp a fost invitat din nou de către doamna de la ghișeu 3. De către doamna respectivă a fost informat să achite chitanța la casă pentru proba practică, iar după ce a achitat-o, i-a transmis chitanța tot ei, la care aceasta i-a spus să se prezinte la ea, în dimineața zilei următoare. La 23 decembrie 2017, Tănasă Vasile era prezent la fața locului, aproximativ pe la ora 10 și 00 min., unde a luat loc pe scaunul din sală, respectiv doamna la care a fost la data de 22 decembrie 2017, l-a observat că este în hol, iar peste 10 minute, l-a invitat și l-a pus să completeze un chestionar de mână, după care să achite chitanța pentru perfectarea permisului de conducere, a fost fotografiat, ulterior a primit permisul de conducere, iar doamna i-a aplicat ștampila pe permisul provizoriu, după care a plecat. Menționează că la data de 22 decembrie 2017, Tănasă Vasile nu a fost nici la proba poligon și nici la proba traseu și peste 30 de zile Tănasă Vasile s-a prezentat și a primit plasticul permisului de conducere. La fel, Tănasă Vasile a declarat că domnul din sala de examinare, care l-a ajutat să rezolve testul, era îmbrăcat în cămașă albă, pantaloni negri la dungă, era de statură înaltă, vorbitor de limba de stat, vârsta de aproximativ 45 ani (vol. I, f.d.54-57).

4.3. Fiind date citirii declarațiile suplimentare ale *martorului Tănasă Vasile* oferite în faza urmăririi penale la 17 mai 2021, acesta a indicat că la finele anului 2017, a fost telefonat de către Mateescu Grigore, care i-a comunicat că urmează să se întâlnească cu o persoană care urma să îl ajute cu perfectarea permisului de conducere. Astfel, iterează că s-a întâlnit cu Mateescu

Grigore în mun. Chișinău, nu-și amintește unde anume, dar s-au deplasat cu transportul public către sectorul Ciocana unde urma să aibă loc întâlnirea. Astfel, împreună cu Mateescu Grigore a ajuns în sectorul Ciocana la marketul „Green Hills” de pe str. Alecu Russo, unde s-au întâlnit cu Buzuleac Denis. Atunci, i-a transmis mijloace bănești în mărime de 650 de EURO lui Buzuleac Denis și au discutat despre modalitatea obținerii permisului de conducere, iar astfel, Denis urma să-l informeze despre ziua în care urma să se prezinte la examen (vol. I, f.d.143-144).

4.4. Astfel, fiind date citirii declarațiile *martorului Mateescu Grigore* oferite în faza urmăririi penale la 22 aprilie 2021, acesta a indicat că în perioada 2013-2017 a făcut studiile la Centrul de Excelență în Transporturi, împreună cu Denis Buzuleac, cu care era în relații colegiale, dar nu poate să spună că erau prieteni, însă la finele anului 2017, după ce a absolvit colegiul, un prieten cu care a crescut împreună, pe nume Tănasă Vasile, i-a comunicat că a absolvit școala auto și cunoaște că este foarte complicat să susțină examenul pentru a primi permisul de conducere. Din sursele pe care le auzise, i-a spus că susținerea examenului pentru a primi permisul de conducere ajungea la 900 de EURO, iar în aceste condiții, Tănasă Vasile l-a întrebat pe Mateescu Grigore dacă cunoaște pe cineva care ar putea să-l ajute cu susținerea examenelor pentru obținerea permisului de conducere la categoria „B”. El i-a comunicat că cunoaște o persoană care ar putea să-l ajute și că suma pentru acest serviciu nu cred că va fi atât de exagerată. Astfel, Mateescu Grigore l-a contactat pe Buzuleac Denis, care i-a comunicat că urmează să se întâlnească pentru a discuta, după care s-au întâlnit cu Denis în perioada noiembrie-decembrie 2017, unde Mateescu Grigore i-a comunicat despre Tănasă Vasile că avea intenția de a-și perfecta permisul de conducere, după care Denis l-a întrebat dacă persoana în cauză a încercat să susțină de sine stătător examenul și Mateescu Grigore i-a comunicat că Tănasă Vasile abia a absolvit școala auto și nu s-a înregistrat pentru a susține examenul, apoi Denis Buzuleac l-a întrebat dacă cunoaște bine persoana pentru a se asigura că este de încredere. Denis nu l-a asigurat pe Mateescu Grigore că îl va putea ajuta pe Tănasă Vasile să obțină permisul, însă i-a comunicat că în caz că va fi posibil să-l ajute, aceasta ar putea să dureze o perioadă mai îndelungată. Tot atunci Denis i-a spus că pentru perfectarea permisului de conducere la categoria „B”, Tănasă Vasile va trebui să achite între 600-650 EURO, însă nu-și amintește cu certitudine suma. Astfel, Mateescu Grigore i-a transmis lui Tănasă Vasile informația precum că pentru obținerea permisului de conducere urma să achite 600-650 de EURO, la care ultimul a căzut de acord, iar ulterior, Mateescu Grigore a decis să le facă cunoștință pentru a clarifica următoarele detalii. Nu cunoaște cum urma Buzuleac Denis să-l ajute pe Tănasă Vasile cu susținerea examenelor, din motiv că acesta nu a oferit careva informații de acest gen, dar din ce se discuta între colegi, cunoaște că mama lui Denis activa în cadrul Agenției Servicii Publice, oficiul Pruncul, însă alte detalii nu cunoaște. În decembrie 2017, Mateescu Grigore împreună cu Tănasă Vasile s-au deplasat în sectorul Ciocana al capitalei, lângă marketul „Green Hills”, unde s-au întâlnit cu Buzuleac Denis, iar locul întâlnirii a fost fixat de către Denis, care la moment era în acel sector și le-a indicat să se apropie. Astfel, Mateescu Grigore le-a făcut cunoștință lui Buzuleac Denis cu Tănasă Vasile, concretizând că întâlnirea a avut loc pe timp de seară, iar Denis a venit cu încă un prieten, pe care Mateescu Grigore nu-l cunoaște. În cadrul discuției, Vasile i-a transmis lui Denis mijloace bănești, însă nu cunoaște dacă i-a dat toată suma de 600-650 EURO anume atunci. Menționează că nu a asistat la discuția integrală dintre Tănasă Vasile și Buzuleac Denis, dar cunoaște că Vasile a fost instruit de către Denis despre etapele pe care trebuie să le urmeze pentru a obține permisul de conducere. Discuția a avut loc într-un mijloc de transport care era parcat în preajmă, nu-și amintește automobilul cu certitudine, dar posibil să fi fost de model „Hyundai”, din motiv că Denis circula

uneori cu aceasta. După discuția purtată, Mateescu cu Tănasă Vasile au plecat în sectorul „Poșta Veche”, la care Denis a rămas în Ciocana. Ulterior, Mateescu Grigore a fost telefonat de către Denis care i-a indicat să-i transmită lui Tănasă Vasile că urmează să se prezinte la examen peste câteva zile și în aceste condiții, bănuiește că Buzuleac Denis și Tănasă Vasile nu au contactat telefonic. Ulterior, după ce Tănasă Vasile a primit permisul de conducere, i-a povestit lui Mateescu Grigore că a fost ajutat de către examinator pentru a susține proba teoretică, prin indicarea răspunsurilor corecte, dar cu privire la proba practică, Tănasă Vasile i-a spus că nici nu a fost invitat să o susțină și alte întâlniri decât aceea la care a fost prezent Buzuleac Denis și Tănasă Vasile, nu cunoaște dacă au mai avut (vol. I, f.d.105-107).

4.5. Fiind date citirii declarațiile suplimentare ale *martorului Mateescu Grigore* oferite în faza urmăririi penale la 17 mai 2021, acesta a indicat că la finele anului 2017, aproximativ lunile noiembrie-decembrie, a discutat telefonic cu Denis Buzuleac și i-a spus să se întâlnească pentru a discuta referitor la posibilitatea perfectării unui permis de conducere pentru Tănasă Vasile. Astfel, s-au întâlnit cu Buzuleac Denis în municipiul Chișinău, posibil în sectorul „Poșta Veche” al capitalei, însă cu certitudine nu-și amintește unde. În cadrul discuției au concretizat că, pentru obținerea permisului de conducere, Tănasă Vasile urma să-i transmită lui Buzuleac Denis 650 de EURO, însă Buzuleac Denis nu i-a spus concret dacă va fi posibilă organizarea examenelor în vederea obținerii permisului de conducere. Astfel, Buzuleac Denis urma să-l informeze dacă este posibilitatea de a organiza susținerea examenelor de către Tănasă Vasile. La fel, Buzuleac Denis i-a spus despre faptul că-l va anunța despre locul, ora și data întâlnirii, la care urma să-l prezinte pe Tănasă Vasile în vederea stabilirii acțiunilor lui Tănasă Vasile pentru a obține permisul de conducere. Menționează că dânsul nu a intrat în detalii cu privire la faptul cum Buzuleac Denis urma să organizeze susținerea examenului de către Tănasă Vasile. Ulterior, a fost informat de către Denis Buzuleac despre faptul că va fi posibil să-l ajute pe Tănasă Vasile cu privire la obținerea permisului de conducere, dar nu-și amintește sigur dacă a fost telefonat de Buzuleac Denis în acest sens sau dacă a primit un mesaj text pe una din rețelele de socializare, însă a schimbat telefonul de care se folosea în acea perioadă și la moment nu poate verifica această informație. Astfel, indică că în decembrie 2017, Denis Buzuleac l-a contactat telefonic sau prin intermediul unei rețele de socializare și i-a comunicat că urmează să se întâlnească, indicându-i să se apropie la marketul „Green Hills” din sectorul Ciocana, de lângă sensul giratoriu de pe str. Alecu Russo. Concluzionează că în aceste condiții, l-a contactat pe Tănasă Vasile pentru că urma să se întâlnească cu Buzuleac Denis, după care s-au întâlnit cu Tănasă Vasile în mun. Chișinău și s-au deplasat împreună cu transportul public în sectorul Ciocana al capitalei, iar în preajma marketului „Green Hills” pe str. Alecu Russo s-au întâlnit cu Buzuleac Denis unde i-a făcut cunoștință cu Tănasă Vasile (vol. I, f.d.140-142).

4.6. **Mijloacele de probă cercetate și examinate în ședință de judecată:**

- *procesul verbal de ridicare din 16 februarie 2018* în cadrul căruia au fost ridicate înregistrările audio/video ale probelor teoretice și practice a examenelor pentru obținerea permisului de conducere de către persoanele care au solicitat dreptul de a conduce pentru perioada septembrie 2017 - ianuarie 2018 (vol. I, f.d.19-20).

- *procesul verbal de cercetare din 26 februarie 2018* în cadrul căruia au fost examinate înregistrările de imagini video efectuate la 22 decembrie 2017, la ora 10 și 00 min. până la ora 10 și 30 min., unde a fost identificat Tănasă Vasile care a beneficiat de ajutorul examinatorului în vederea susținerii examenului teoretic, fiind stabilit că de către membrul comisiei de examinare a Direcției de înmatriculare a transportului și calificării conducătorilor auto Chișinău a DÎMTCCA a IP „Agenția Servicii Publice” Cucos Emil *****, născut la *****, în procesul desfășurării

probei centru aprecierea persoanelor care au solicitat examinarea în vederea obținerii permisului de conducere sau a unor noi categorii/subcategorii ale acestuia a admis faptul simulării susținerii probei teoretice prin dictarea în șoaptă și gesticularea cu mâna a răspunsurilor corecte la întrebările testului a persoanei poziționate la calculatorul/terminal cu nr. 16 (*persoană de gen masculin îmbrăcat în pulover de culoare neagră*), care potrivit sistemului informațional al Instituției Publice „Agenției Servicii Publice” și anume „înregistrarea corpului de conducători auto și evidența susținerii examenelor” a fost identificat drept Tănasă Vasile, născut la *****, iar faptul stimulării la terminalul 16 se atestă la orele „10:16:50”, „10:19:08” și „10:19:59” (vol. I, f.d.21-23);

- *procesul verbal de ridicare din 15 mai 2018*, în cadrul căruia de la Secția calificare auto mun. Chișinău al Direcției de înmatriculare a transportului și calificării conducătorilor auto Chișinău a DÎMTCCA a IP „Agenția Servicii Publice” cu sediul în mun. Chișinău, pe str. Salcânilor 28, au fost ridicate mai multe chestionare pentru proba practică a examenului de obținere a permisului de conducere, inclusiv al lui Tănasă Vasile (vol. I, f.d.33-50);

- *răspunsului Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. AR-313 din 22 aprilie 2021* prin care a fost anexată copia autenticată a sentinței din 20 martie 2019 în cauza penală nr. 10874/18 în privința lui Cucoș Emil *****, născut la ***** (vol.I, f.d.59-81);

- *procesul - verbal de confruntare din 7 aprilie 2021*, efectuată dintre martorul Tănasă Vasile și Buzuleac Denis în calitate de bănuit, în cadrul căruia s-a constatat că atât martorul cât și bănuitul nu și-au schimbat pozițiile, susținând declarațiile indicate în cadrul audierilor anterioare (vol. I, f.d.96-100);

- *procesul - verbal de confruntare din 23 aprilie 2021*, dintre martorul Mateescu Grigore și Buzuleac Denis în calitate de bănuit, în cadrul căruia s-a constatat că atât martorul cât și bănuitul nu și-au schimbat pozițiile, susținând declarațiile indicate în cadrul audierilor anterioare (vol. I, f.d.109-114);

- *procesul verbal de extragere și copiere a informației din 17 mai 2021*, în cadrul căruia a fost extras fișierul „Chisinau_2.20171222_100000” de pe purtătorul electronic de informație de model „Transcend 32 GB”, ridicat în baza procesului-verbal de ridicare din 16 februarie 2018 și transcris pe un suport informațional de model „ARTEX 700MB” (vol. I, f.d.136-138).

4.7. Mijloace materiale de probă:

- *chestionar în copii autentificate pentru obținerea permisului de conducere (DL) de către Tănasă Vasile cu rezultatele probelor teoretice, de poligon și practice în trafic, buletin de identitate, certificatele narcologice și psihiatrice, cererea și fișa de școlarizare* (vol. I, f.d.42-50), care au fost recunoscute în calitate de corp delict și anexate la cauza penală nr. 2021970282 prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Daria Golovco din 18 mai 2021 (vol. I, f.d.51);

- *sentința irevocabilă emisă de Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-874/2018 din 20 martie 2019*, în copie autenticată cu mențiunea „sentința intrată în vigoare la 05.04.2019”, potrivit căreia Cucoș Emil a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2) și 327 alin. (2), lit. b¹) din Codul penal și a fost condamnat la o pedeapsă cu amendă în mărime de 1400 de unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 70 000 de lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani, pentru faptul că activând în calitate de șef-adjunct secție calificare a conducătorilor auto mun. Chișinău din cadrul Departamentului înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto a IP „Agenția Servicii Publice”, numit în această funcție prin transfer prin ordinul nr.90p din 7 septembrie 2017, fiind astfel persoană publică conform art. 123 din Codul penal, aflându-se pe teritoriul mun. Chișinău, la locul de muncă, în perioada noiembrie -

decembrie 2017, acționând împreună și de comun acord cu alte persoane, în interesul terțelor persoane, abuzând intenționat de funcția pe care o deține și atribuțiile care îi reveneau în virtutea acestei funcții potrivit capitolului II și III a fișei de post FP021010001000.2540303.009:2017 aprobată la data de 3 noiembrie 2017 și altor acte normative, au simulat susținerea examenelor pentru obținerea permiselor de conducere, la partea teoretică, prin introducerea răspunsurilor corecte, dictarea în șoaptă și gesticularea prin indicarea cu mâna a răspunsurilor corecte pentru mai mulți cetățeni inclusiv Tănăsă Vasile, născut la *****, terminalul nr. 16 cu dovada achitării amenzii în cuantumul de 70 000 de lei și 41 625 de lei (vol. I, f.d.60-82), care a fost recunoscută în calitate de mijloc material de probă și anexată la cauza penală nr. 2021970282 prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Daria Golovco din 18 mai 2021 (vol. I, f.d.83);

- un purtător de informație tehnico - electronică de model „ARTEX 700MB” cu imagini video din sala de examinare cu privire la susținerea examenului teoretic în vederea obținerii permisului de conducere din 22 decembrie 2017, ridicat la 16 februarie 2018 (vol. I, f.d.138), care a fost recunoscute în calitate de corp delict și anexat la cauza penală nr. 2021970282 prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Daria Golovco din 18 mai 2021 (vol. I, f.d.139).

În ședința de judecată, de către partea apărării, suplimentar probelor prezentate de partea acuzării, au mai fost administrate următoarele mijloace de probă:

Declarațiile martorilor:

4.8. *Martorul Mîndru Ion*, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în ședință de judecată, la întrebările apărătorului a declarat că este coleg de școală cu Buzuleac Denis, în clasele 5-9 în liceul „Ginta Latină” din mun. Chișinău, iar în perioada anilor 2017, în luna decembrie, a avut un proiect care se numea „Gold”, de dezvoltare antreprenorială, iar organizatorul acestui proiect era Buzuleac Denis și acest proiect îl petrecea după masă. A indicat că pe parcursul acestei zile erau ocupați practic de la orele 14 și 00 min. până la 19 și 00 min., dar nu este sigur dacă în fiecare zi, deoarece trebuie să se mai gândească, însă petrecea ședințele la Universitatea de Stat din Moldova, unde era sala de sport, la sala „Frișpa”, în preajma centrului comercial „Malldova”, iar echipa care participa la acest proiect era de peste 20 persoane. În cadrul acestui proiect au fost făcute careva fotografii de colectiv, iar pe fotografiile prezentate de partea apărării poate să se identifice pe el și pe Buzuleac Denis, concretizând că imaginile date coincid cu perioada indicată, iar Buzuleac Denis ca organizator, participa până la finele ședinței a proiectului.

La întrebările procurorului a menționat, că persoanele Tănase Vasile și Mateescu Grigore nu le cunoaște, iar deplasarea la sediul unde se desfășurau ședințele era separată și nu cunoaște cu ce mijloc de transport se deplasa Buzuleac Denis la ședințele din cadrul proiectului, după care a precizat că comunica cu Buzuleac prin telefon, pe care pe de rost nu-l știe, dar nu crede că s-a schimbat, fiind posibil *****. Aduagă că de la acest proiect pleca fiecare în drumul lui, după posibilitate, iar în perioada respectivă Buzuleac Denis posibil locuia în sectorul Botanica, însă în perioada de liceu, dacă nu greșește, el locuia cu părinții și nu poate expune cu cine locuia în decembrie, în anul 2017. Aduagă că după liceu, se mai întâlneau la zile de naștere și după finisarea liceului, știe că învăța la Colegiul de Transport, însă nu ține minte dacă în anul 2017 învăța sau nu la Colegiul de Transport. De asemenea, nu știe ce profesie aveau părinții lui Buzuleac Denis și nu deține alte circumstanțe care ar fi necesare pentru examinarea cauzei.

La întrebările instanței a indicat că este prieten cu inculpatul, iar scopul proiectului era de dezvoltare profesională în sensul antreprenorialului și a învățat împreună în anii 2009-2013. A precizat că a ținut legătura cu Buzuleac Denis și a fost la zile de naștere, după care a susținut că

crede că acesta are permis de conducere, dar nu știe dacă în perioada proiectului deținea sau nu permis de conducere (vol. II, f.d.14-15).

4.9. *Martorul Palade Iurie*, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în ședința de judecată a indicat că este cunoscut cu inculpatul, care este prieten, iar *la întrebările apărătorului* a declarat că a făcut cunoștință cu Buzuleac Denis în anul 2017 când a început Facultatea de Drept și în anul 2017, în luna decembrie a participat cu Buzuleac la proiectul „Gold” despre dezvoltarea personală, management, unde el era organizator și ședințele acestui proiect aveau loc în unul din sediile USM, la „Frișpa”, pe str. Testemițanu, orele căruia durau de la 15 și 00 min. până la 17 și 00 min.. A precizat că Denis Buzuleac participa la fiecare ședință și rămânea până la finisarea acestora, iar proiectul a durat în perioada lunii decembrie până la sărbătorile de Crăciun, unde aproape la fiecare ședințe se efectuau poze de grup și din probele prezentate de partea apărării poate să identifice pe mai mult de jumătate din ei, inclusiv pe domnul Denis Buzuleac pe toate pozele prezentate. A mai susținut că la ședințe se deplasa cu colega sa, cu automobilul de model „Toyota Prius”, iar Buzuleac Denis dacă nu greșește, deținea un automobil de model „Suzuki”, de culoare gri, fără să știe dacă era mașina lui sau a familiei.

La întrebările procurorului a menționat, că nu cunoaște persoane pe nume Mateescu Grigore și Tănase Vasile, dar a învățat împreună cu Buzuleac Denis la Facultatea de Drept, în anul I și la proiect era o participare benevolă. A concretizat că nu poate să-și aducă aminte exact, dar participa mai mult de o dată pe săptămână, poate chiar și era în fiecare zi, dar el nu se prezenta în fiecare zi. A mai invocat că în perioada decembrie, în anul 2017, nu cunoaște unde locuia Buzuleac Denis, iar tatăl lui Buzuleac Denis a fost polițist, după care a activa într-o firmă de taxi, acolo unde a activat și Buzuleac Denis, însă nu știe unde activa mama lui Buzuleac Denis, concluzionând că periodic, o dată la câteva luni discuta cu Buzuleac Denis (vol. II, f.d.16).

4.10. Probe sub formă de înscrisuri:

- *Lista colegilor de grupă* ai inculpatului Buzuleac Denis, inclusiv a martorului Mateescu Grigore, cu reușita academică (vol. I, f.d.165-166);

- *4 poze imprimate pe 4 file A4* cu imaginea unor persoane și grupuri de persoane în cadrul unor discuții comune sau fotografiere în grup (vol. I, f.d.167-170,182-185).

4.11. În continuare, în dezbateri judiciare, apărătorul ales Anatolie Ceachir, care acționează în interesele inculpatului Buzuleac Denis în temeiul mandatului avocațial nr. MA *****din 20 mai 2021 (vol. I, f.d.148), a pledat pentru emiterea unei sentințe de achitare din lipsa faptei infracțiunii și/sau a elementelor infracțiunii, invocând inclusiv nulitatea actelor procedurale efectuate, în temeiul art. 93, 230 și 251 din Codul de procedură penală.

În argumentarea poziției apărării, s-a motivat prin faptul că starea de fapt privind pornirea urmăririi penale, a avut loc la data de 16 august 2018 prin ordonanța de începere a urmăririi penale, la autosesizarea lui Tănăsă Vasile din 19 iulie 2018 (f.d.5-6), indicând circumstanțele de fapt și de drept pretinderea sumei de 650 EURO de către „Denis Buzuleac”(f.d.52-53 Autodenunț) și prin urmare deja era suspect de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(2) din Codul penal, cu atribuirea nr.2018970570 și înștiințarea procurorului șef al Procuraturii Anticorupție.

Referitor la ordonanța de începere a urmăririi penale din 16 august 2018, emisă de către ofițerul superior PCE al Direcției nr.2 a DGUP a CNA, locotenent - colonel Iurie Munteanu, examinând procesul penal înregistrat în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni cu nr.454 din 19 iulie 2018, a constatat că la data de 19 iulie 2018, în REI-I a fost

înregistrat autodenunțul lui Tănasă Vasile *****privind pretinsele acțiuni ilegale ale persoanei cu prenumele „Denis”, care susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul ASP, a pretins și primit de la acesta suma de 650 EURO, în vederea organizării și susținerii examenelor la proba teoretică cât și cea practică pentru obținerea permisului de conducere la categoria „B”, iar peste aproximativ 4 zile, fiind împreună cu prietenul său Grigore, s-a întâlnit cu persoana cu prenumele „Denis”, care a ieșit dintr-un bloc de locuit de lângă Centrul Comercial „Green Hills” din sectorul Ciocana, mun. Chișinău și în cadrul discuției persoana „Denis” a susținut că ar avea influență asupra membrilor comisiei de examinare și contra sumei de 650 EURO, ar putea organiza susținerea probei teoretice cât și cea practică pentru obținerea permisului de conducere, după care la data de 17 august 2018 prin ordonanța procurorului Dorin Compan, se conexează cauzele penale, fund atribuit nr.2018970158, sub conducerea lui Dorin Compan (f.d.7-10).

De asemenea, prin ordonanța din 14 mai 2018 a PG al RM, Eduard Harunjen, s-a dispus formarea grupului de urmărire penală, în cauza penală nr. nr.2018970158 sub conducerea lui Dorin Compan, lipsind procurorul Victor Furtuna, iar toate acțiunile de urmărire penală efectuate de către procurorul Victor Furtuna în prezenta cauză penală - nu sunt legale, nefiind împuternicit ca subiect procedural potrivit art.94, 251 din Codul de procedură penală, or în prezenta cauză lipsește împuternicirile procurorului Victor Furtuna, chiar dacă prin ordonanța PG interimar al RM, Dumitru Robu din 12 septembrie 2019, privind formarea grupului de urmărire penală, în cauza penală nr.2018970158, este inclus procurorul Victor Furtuna și conducerea lui Victor Furtuna.

În subsidiar, invocă că în procesul verbal de confruntare din 7 aprilie 2021 efectuat de OUP al CNA, Daria Golovco, între martorul Tănasă Vasile și bănuitul Buzuleac Denis, în prezența apărătorului Mariana Ulinici s-a explicat de martor că nu l-a telefonat direct pe Denis, dar prin intermediul cunoscutului Grigore Mateescu și nu-și amintește dacă i-a spus direct Denis când trebuie să se prezinte la examen sau i-a spus lui Grigore și acesta i-a transmis.

La fel, notează că prin ordonanța din 26 aprilie 2021, emisă de către procurorul în PA, Victor Furtuna privind disjungerea cauzei penale nr.2018970158, în privința bănuitolui Buzuleac Denis *****, pentru o cauză penală separată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit. d) din Codul penal, s-a atribuit nr. cauzei penale 2021970282 și a fost fixat termenul de urmărire penală până la 26 mai 2021, iar conform ordonanței de începere a urmăririi penale din 15 februarie 2018, emisă de către ofițerul superior UP al Direcției nr.2 a DGUP a CNA, maior Lidia Chiroglo, examinând procesul penal înregistrată în evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni cu nr.177 din 15 februarie 2018, a fost înregistrat actul de sesizare al IP „Agenția Servicii Publice” în care au fost invocate acțiunile pretinse a fi ilegale ale membrilor comisiilor de examinare a Direcției de înmatriculare a transportului și calificării conducătorilor auto Chișinău a DIMTCCA a IP Agenția Servicii Publice.

Deci, conchide că ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit din 4 martie 2021 (f.d.86), este contrară prevederilor art.63 alin.(1¹) din Codul de procedură penală, deoarece a fost adusă la cunoștință lui Buzuleac Denis la data de 4 martie 2021, or primele suspiciuni a comiterii infracțiunii de către Buzuleac Denis a fost la data de 16 august 2018, fiind înregistrată autosesizarea lui Tănasă Vasile în REI-1 al CNA, f.d.3-4; f.d.52-54), iar termenul de urmărire penală până la data de 26 mai 2021, ulterior n-a fost prelungit și rechizitoriul, fiind întocmit în afara termenului de urmărire penală care a expirat la data de 26 mai 2021, adică toate acțiunile de urmărire penală și actele procedurale după data de 26 mai 2021, inclusiv și rechizitoriul în prezenta cauză penală sunt nule, inadmisibile, or sunt întocmite, administrate în afara termenului

de urmărire penală, în prezenta cauză penală.

Se mai explică, că ordonanța de recunoaștere în calitate de învinuit al lui Buzuleac Denis ***** a fost întocmită la data de 18 mai 2021, dar adusă la cunoștință la data de 19 iulie 2018, peste termenul legal potrivit art.63, 281 din Codul de procedură penală, depășind vădit termenul de 3 luni, calculând din data de 19 iulie 2018, din momentul constatării bănuielii rezonabile și stabilirea persoanei vinovate, iar astfel se constată indubitabil că, termenul de bănuț a lui Buzuleac Denis ***** , a încetat de drept la data de 16 noiembrie 2018, potrivit primilor acțiuni procesuale, adică pornirea urmăririi penale prin ordonanța din 16 august 2018 (f.d.5-6), procesele verbale de ridicare a documentelor, înregistrărilor, audierea martorilor, etc.

Concomitent, invocă că ordonanța de recunoaștere în calitate de învinuit a fost adusă la cunoștință după 16 noiembrie 2018, deci la data de 24 mai 2021 și mai menționează că inculpatul s-ar fi aflat în condițiile de provocare de către Tănăsă Victor.

4.12. În mod similar, în ultimul cuvânt, inculpatul Buzuleac Denis a iterat faptul că nu este vinovat și respectiv nu își recunoaște vinovăția sa în comiterea faptei imputate.

Cu privire la aprecierea probelor administrate și încadrarea juridică.

5.1. Potrivit Recomandării nr. (94) 12 a Comitetului de Miniștri către statele membre ale Consiliului Europei privind independența, eficiența și rolul judecătorului, judecătorii au obligația și trebuie să dețină puterea de a exercita responsabilitățile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii și instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient și rapid.

5.2. Potrivit art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

5.3. În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte „*erga omnes*”, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

5.4. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile

au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

5.5. În alt context, în concordanță cu dispoziția art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, care trebuie să corespundă cu stricteteț dispoziției art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, iar din conținutul alin. (2) al aceleiași norme din Codul de procedură penală, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare.

Subsecvent, conform dispoziției art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, ordonanța de punere spre învinuire trebuie să cuprindă: data și locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua luna, anul și locul nașterii persoanei puse sub învinuire, precum și alte date despre persoană care au importanță juridică în cauză; formularea învinuirii *cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei*, caracterul vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțelor în virtutea cărora infracțiunea n-a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune, formelor de participare dacă infracțiunea a fost săvârșită de un grup de persoane, circumstanțele care agravează răspunderea, mențiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, alineatului și literei articolului din Codul penal, care prevăd răspunderea pentru infracțiunea comisă.

5.6. În continuare, instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului le-au fost adus la cunoștință atât *natura și cauza* acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț, ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit, inclusiv cu respectarea competenței materiale a organului de urmărire penală.

5.7. În acest context, instanța respinge alegațiile apărării privind faptul depășirii termenului de aducere la cunoștință a statului de bănuț și respectiv de învinuit a inculpatului, ca fiind vădit nefondate, or în speță, la 15 februarie 2018 a fost pornită urmărirea penală nr. 2018970158 conform art. 327 alin. (2) lit. b¹) din Codul penal *in rem*, pe faptul acțiunilor ilegale ale membrilor comisiei de examinare a DÎTCCA Chișinău din cadrul ASP (vol. I, f.d.3-4), iar la 16 august 2018 a fost pornită cauza penală nr. 2018970570 *in rem*, adică pe faptul comiterii traficului de influență urmat de rezultatul urmărit, conform art. 326 alin. (2) lit. d) din Codul penal, fiind relevate acțiunile unei persoane neidentificate cu prenumele „Denis” (vol. I, f.d.5-6), după care la 17 august 2018, cauzele penale nominalizate *supra* au fost conexe într-o singură procedură (vol. I, f.d.7-9).

Ulterior, prin ordonanța Procurorului General interimar al Republicii Moldova, Dumitru Robu din 12 septembrie 2019, în grupul de urmărire penală a fost inclus și procurorul în cadrul Procuraturii Anticorupție Victor Furtuna (vol. I, f.d.13-14), fiindu-i atribuite ultimului inclusiv conducerea acțiunilor de urmărire penală.

În acest sens, în primul aspect, instanța notează, că toate acțiunile de urmărire penală au avut loc și s-au desfășurat de către organul de urmărire penală competent, inclusiv de persoane investite cu acest drept prin ordonanța procurorului ierarhic superior, la caz al Procurorului General, iar participarea procurorului Victor Furtuna a avut loc doar după stabilirea competenței acestuia prin ordonanța Procurorului General, adică nu a avut loc nici o acțiune sau incident cu participarea procurorului Victor Furtuna până la acordarea împuternicirilor acestuia.

5.8. În alt context, instanța apreciază ca nefondate și obiecțiile apărării cu privire la formularea acuzației defectuoase a inculpatului, având în vedere că de către organul de urmărire penală au fost respectate principiile și rigorile expuse prin art. 63 și/sau de 281 din Codul de procedură penală.

Respectiv, la caz, instanța notează că potrivit art. 63 alin. (1¹) din Codul de procedură penală, ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț și informația despre drepturile prevăzute la art. 64 se aduc la cunoștință în decurs de 5 zile din momentul de emitere a ordonanței, dar nu mai târziu de ziua în care *bănuțul s-a prezentat sau a fost adus silit*, ori din momentul *de începere a primei acțiuni procedurale efectuate în raport cu acesta*, iar conform art. 274 alin. (1) din același cod, organul de urmărire penală sau procurorul sesizat în modul prevăzut în art.262 și 273 dispune în termen de 30 de zile, prin ordonanță, începerea urmăririi penale în cazul în care, din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare, *rezultă cel puțin o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune* și nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală, informând despre aceasta persoana care a înaintat sesizarea sau organul respectiv.

În acest mod, instanța consideră nefondate argumentele apărării privind faptul că prin ordonanța de începere a urmăririi penale i s-ar fi atribuit statutul de acuzat în materie penală inculpatului, or din conținutul acestui act, nu a avut loc nici măcar o simplă precizare a identității sale, iar mai mult, după esența sa juridică, instanța concretizează că ordonanța de începere a urmăririi penale nu denotă începerea unei acțiuni procedurale în raport cu inculpatul, ci reprezintă un incident procesual, care doar semnifică investirea organului de urmărire penală cu drepturile prevăzute de lege pentru efectuarea cercetări în legătură cu fapta și persoana prevăzute în actul de sesizare, adică denotă momentul din care pot fi identificate probele necesare stabilirii existenței infracțiunii sau a identității făptuitorului și vinovăției acestuia pentru a se decide dacă este cazul trimiterii sale în judecată, cât și cele în legătură cu măsurile procesuale care pot fi dispuse pentru normala desfășurare a procesului penal, astfel încât chiar și stipularea identității unui acuzat în acest act, nu poate afecta într-un mod substanțial situația ultimului sau anumite drepturi ale acestuia, cu excepția doar a acțiunilor de urmărire penală care pot fi desfășurate ulterior începerii urmăririi penale și fiind îndreptate nemijlocit în adresa persoanei suspectate, prin urmare doar atunci pot aduce o repercusiune în situația, la caz a lui Buzuleac Denis.

De altfel, instanța notează că inclusiv partea apărării, invocând incidența unor repercusiuni prin ordonanța de pornire a urmăririi penale, *de facto* nu a precizat nici o circumstanță de fapt sau un argument real și plauzibil despre care anume drept al inculpatului ar fi putut fi afectat prin acest act de inițiere a investigației, de altfel nerecurat la etapa terminării urmăririi penale, motiv pentru care instanța a tratat aceste argumente drept evazive și vădit nefondate.

5.9. Respectiv, pentru aprecierea existenței sau absenței unor „*repercusiuni importante pentru situația (persoanei)*”, care în Codul de procedură penală se identifică prin sintagma „*primei acțiuni procedurale efectuate în raport cu acesta*”, reprezintă factorul determinant în procesul de calificare a acțiunilor întreprinse în privința inculpatului Buzuleac Denis, sub

aspectul unei „*acuzării în materie penală*” în sensul articolului 6 § 1 din Convenție, cât și sub aspectul dispozițiilor articolului 63 alin.(1¹) din Codul de procedură penală, adică instanța mai reține că acestea necesită să se efectueze o ingerință directă în drepturi fundamentale ale unei persoane, cum ar fi inviolabilitatea domiciliului și a vieții private *lato sensu*, a libertății de circulație, a dreptului la muncă etc. care sunt stipulate exhaustiv în Constituție, în Codul penal, în Codul de procedură penală sau în Convenția Europeană a Drepturilor și Libertăților fundamentale ale Omului, care însă la caz au fost invocate doar superficial, or nu a fost afectată în nici un mod situația inculpatului la pornirea urmăririi penale, decât odată cu înaintarea oficială a bănuielii, în temeiul căreia Buzuleac Denis a confirmat privind asumarea obligațiilor sale în această calitate, care nu erau incidente la etapa începerii urmăririi penale, iar acțiuni de urmărire penale direct orientate în adresa inculpatului nu se atestă până la recunoașterea sa în calitate de bănuț (*percheziție, ridicarea de obiecte de la inculpat, măsuri preventive sau de constrângere, citație, aducere silită, alte limitări ale drepturilor persoanei*).

În aceste condiții, în accepțiunea instanței, apărarea a arogat nefondat, sub auspiciul ordonanței de începere a urmăririi penale și al autodenunțului, care denotă doar un act de permite organului de urmărire penală să efectueze anumite acțiuni procedurale, dar care nu reprezintă în esență o asemenea acțiune sau un mijloc de probă, faptul aplicării garanțiilor prevăzute de art.6 din Convenție, exemplificat în jurisprudența Curții prin faptul că acuzația intervine nu din momentul în care această calitate îi este adusă la cunoștință, ci din momentul în care autoritățile naționale aveau motive plauzibile pentru a-l suspecta de comiterea unei infracțiuni (*hotărârea Brusco împotriva Franței din 14 noiembrie 2010 și Sobko împotriva Ucrainei din 17 decembrie 2015, Bondaletov împotriva Ucrainei din 31 octombrie 2013*).

5.10. Or, Curtea a mai explicat în mod cert că „*Acuzarea*” în sensul art. 6 § 1 se poate defini ca „*notificarea oficială, din partea autorității competente, a suspiciunii de a fi săvârșit o infracțiune*” (*Deweer împotriva Belgiei, pct. 46*), idee care corespunde noțiunii de „*urmări importante asupra situației*” suspectului [*Deweer împotriva Belgiei, pct. 46, Neumeister împotriva Austriei, pct. 13; Eckle împotriva Germaniei, pct. 73; McFarlane împotriva Irlandei (MC), pct. 143*], adică suspiciunea poate fi materializată și printr-un act procedural, dar care va afecta într-un anumit mod clar situația persoanei, ca de exemplu o citare simplă a ultimei din momentul înmânării acesteia și nicidecum prin precizarea identității sale într-un asemenea act, or de către un autor al unei sesizări, care de altfel invocă o persoană necunoscută lui în autodenunțul său.

De altfel, Curtea mai explică și momentul începerii curgerii termenului rezonabil al unei acuzații în materie penală într-o cauză penală, ca fiind data la care „*acuzația*” a fost notificată, de exemplu, data de începere a acțiunilor de investigare în care se indică reclamantul în calitate de bănuț și inclusiv cazul în care situația reclamantului a fost afectată în mod substanțial înainte de formularea „*acuzației*” - caz în care data arestării, căutării sau interogării, chiar și în calitate de martor poate fi considerată o dată de inițiere a cauzei (*Eckle împotriva Germaniei, §§ 73-74*).

Subsecvent, instanța subliniază că într-adevăr conform jurisprudenței Curții, momentul începerii curgerii termenului rezonabil are loc și de la etapa punerii în mișcare a acțiunii penale (*Neumeister împotriva Austriei, par. 18*) și cel al deschiderii anchetei preliminare (*Ringeisen împotriva Austriei, par. 110*).

Însă instanța mai subliniază că în cauza Neumeister împotriva Austriei de exemplu, prin „*punerea în mișcare a acțiunii penale*” s-a luat în considerare faptul că la 21 ianuarie 1960, Fritz Neumeister a compărut pentru prima dată, în calitate de suspect în fața unei instanțe și a luat cunoștință de actul de începere a investigației inițiate *de facto* anterior la 11 august 1959, remisă

judecătorului de instrucție pentru aprobare la 17 august 1959, însă în această cauză se mai explică că la începerea procedurilor în acest caz, pe lângă cererea de începere a procedurilor, s-a manifestat și o cerere de arestare imediată a reclamantului Neumeister (par. 4,7), aspect care în mod evident denotă repercusiuni esențiale ale drepturilor acuzatului, a cărui arestare s-a solicitat, chiar dacă în fapt reținerea sa preventivă a fost dispusă abia la 23 februarie 1961 cu deschiderea unei anchetă pregătitoare împotriva sa, fiind plasat în arest a doua zi.

La fel, în cauza Eckle împotriva Germaniei, 1982 (par. 74), Curtea, nu a putut stabili din ce moment reclamantii *au aflat oficial despre anchetă sau au început să fie afectați de aceasta* și prin urmare a fost acord cu opinia Comisiei, luând ca punct de plecare pentru „*timpul rezonabil*” data de *1 ianuarie 1961*, motivând prin faptul că o adevărată anchetă preliminară a fost începută *abia în august 1960*, când au fost audiați numeroși martori în legătură cu acuzațiile făcute împotriva domnului Eckle (*a se vedea paragrafele 11-12, potrivit cărora au fost audiați 40 de martori până în anul 1962 și 36 în 1963*), iar obiectul acestor interviuri nu a fost acela de a stabili dacă ar trebui deschisă o anchetă prealabilă, ci în sine au făcut parte din ancheta preliminară, cimentând opinia instanței privind faptul că doar din momentul întreprinderii unor acțiuni exacte în privința acuzatului, care la caz s-a materializat printr-un număr impunător de martori audiați exclusiv cu referire la persoana reclamantului, se poate consider posibilitatea afectării situației persoanei acuzate (*în 1964 fiind audiați alți 133 de martori, iar reclamantul Eckle fiind interogată abia la 8 și 9 octombrie, după care au mai fost audiați alți 325 de martori*).

5.11. În altă ordine de idei, instanța respinge și aspectul privind provocarea inculpatului, prin atragerea lui Tănasă Vasile, drept persoană investită de autoritățile statului cu atribuții ale unui investigator sub acoperire, or, la caz, faptele incriminate au avut loc exclusiv în afara unui proces penal și evident până la sesizarea organului de urmărire penală, ce exclude atragerea lui Buzuleac Denis la comiterea faptei prejudiciabile prin provocarea ultimului de un agent al statului, iar mai mult, instanța apreciază critic acest incident și prin aspectul contradictoriu al său, adică pe de o parte, inculpatul respinge orice întâlnire și discuție avută cu martorii cu referire la angajarea unei pretinse influențe, dar totodată se invocă o pretinsă provocare a acestui.

Respectiv, nu se denotă circumstanțe obiective care ar impune un observator obiectiv să aprecize critic cele relatate de acest martor Tănasă Vasile și aspectele invocate de apărare nu pot fi apreciate drept o provocare la săvârșirea infracțiunii, care au reprezentat *de facto* un efect catalizator al inițiativei martorului de a accepta o colaborare cu inculpatul, despre care s-a demonstrat că au acționat cu bună-știință, consecutiv și fără imixtiunea organelor statului.

5.12. În aceste condiții, instanța respinge insinuările privind eventuale provocări ale infracțiuni din partea agenților statutului, prin persoana particulară Tănasă Vasile, or acuzarea a făcut dovada contrarie, inclusiv prin alte probe, despre faptul că inculpatul, *de facto* a desfășurat această activitate cu bună știință, cunoșteau consecințele acesteia, inclusiv asigurându-se de faptul că persoana dată este de încredere, ce reiese din expunerile lui Mateescu Grigore.

De altfel, suspiciuni rezonabile privind o provocare a infracțiunii o poate servi lipsa unor proceduri clare și previzibile de *autorizare, de punere în aplicare și de control* al măsurii de instrumentare în cauză, care ar înclina balanța spre o caracterizare a faptelor denunțate drept provocare [a se vedea, de exemplu, *Teixeira de Castro împotriva Portugaliei*, unde Curtea a observat că intervenția agenților infiltrați nu se înscria în cadrul operațiunii oficiale de luptă împotriva traficului cu stupefiante condusă de instanță (par. 38)], condiții, care în speță nu se atestă, în situația în care a fost investigată o faptă ulterior comiterii acesteia.

Respectiv, instanța mai specifică faptul că Curtea Europeană a Drepturilor Omului (*Curtea*) definește provocarea drept o situație în care agenții implicați – membri ai forțelor de

ordine sau *persoane care intervin la cererea acestora* – nu se limitează la a examina într-un mod strict pasiv activitatea infracțională, ci exercită asupra persoanei care face obiectul unei influențe de natură să îl instige să comită o infracțiune pe care altfel nu ar fi comis-o, pentru a face posibilă constatarea, adică să aducă proba și să o urmărească [*Ramanauskas împotriva Lituaniei* (MC), par. 55], iar pentru a stabili dacă ancheta a fost „*pur pasivă*”, Curtea examinează motivele care au justificat operațiunea de infiltrare și comportamentul autorităților care au exercitat-o, în special, Curtea verifică dacă existau suspiciuni obiective că *reclamantul era implicat în activități infracționale sau era predispus să săvârșească o infracțiune* (*Bannikova împotriva Rusiei*, par. 38), coagulând tezele instanței expuse *supra*.

Subsecvent la aceleași idei, instanța statuează faptul că chiar dacă un antecedent penal nu constituie în sine un indicator al unei predispoziții de a săvârși o infracțiune (*Constantin și Stoian împotriva României*, par. 55), cu toate acestea, cunoașterea de către inculpat la caz a caracterului acțiunilor sale, a dorinței de a favoriza aceste teste în beneficiul martorului Tănăsă Vasile și acceptul primirii mijloacelor bănești în acest scop, sunt considerate de instanță ca indicatori ai unei activități sau intenții infracționale preexistente.

Prin urmare, instanța consideră că acuzarea a demonstrat prin probe clare faptul că autoritățile au avut motive întemeiate pentru a suspecta inculpatul de implicarea în acțiunile sale ilicite și nici o presiune nu s-a exercitat asupra sa pentru a-l determina să se implice în traficul de droguri, în contextul unei anchetei deja supravegheate.

5.13. În continuare, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile.

Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În acest mod, instanța de judecată subliniază că și-a bazat constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „*în afara dubiilor rezonabile*”, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a simlarelor prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (*hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161*).

5.14. În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

La fel, în conformitate cu art. 101, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și

veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

5.15. În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (*Lhermitte v. Belgia [MC]*, 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (*Bykov v. Rusia [MC]*, 10 martie 2009, § 89, *Prade v. Germania*, 3 martie 2016, §33, *Dimitrov și Momin v. Bulgaria*, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*, drepturi care au fost respectate atât la faza urmăririi penale, cât și în ședința de judecată, or partea apărării a avut suficiente garanții pentru a obiecta în privința probelor administrate, inclusiv să participe în cadrul confruntărilor la audierea martorilor acuzării Mateescu Grigore și/sau Tănasă Vasile.

Imposibilitatea prezenței ultimilor, de altfel a fost demonstrată de multiple ori de către partea acuzării, în pofida asigurării unui termen rezonabil diligent pentru asigurarea audierii lor în fața instanței, faptul dat fiind confirmat de fiecare dată prin informația expusă pe sistemul informațional automatizat „Acces-Web”, potrivit căreia, ambii martori se află peste hotarele țării, prin citațiile expediate, cât și prin notificarea acuzării de stat de către rudele apropiate ale martorilor despre faptul că nu se cunoaște data și ora aflării acestora în Republica Moldova, aceștia fiind plecați pentru o perioadă nedeterminată peste hotarele țării, cauza penală fiind examinată de la 17 iunie 2021 până la 20 iulie 2023, în care au fost fixate 9 ședințe de judecată.

5.16. Prin urmare, cercetând probele în instanța de judecată și verificând declarațiile martorilor audiați la faza urmăririi penale, inclusiv în contradictoriu, instanța de judecată atestă stabilit faptul că într-adevăr, martorul Tănasă Vasile a susținut probele teoretică, practică de poligon și în trafic pentru obținerea dreptului de a conduce mijloace de transport conform categoriei corespunzătoare „B”.

Or, acest aspect reiese nemijlocit din analiza chestionarului pentru obținerea permisului de conducere (DL) de către Tănasă Vasile, potrivit căruia ultimul a susținut toate aceste probe la data de 22 decembrie 2017, ce include indubitabil prezența realizării scopului urmărit, adică cel de a obține permisul de conducere.

5.17. La rândul său, faptul imixtiunii angajaților comisiei de examinare se confirmă ulterior prin informația audio/video, ridicată la 16 februarie 2018, care în urma cercetării s-a constatat că la 22 decembrie 2017, de la ora 10 și 00 min. până la ora 10 și 30 min., a fost identificat Tănasă Vasile care a beneficiat de ajutorul examinatorului în vederea susținerii examenului teoretic, fiind stabilit că de către membrul comisiei de examinare a Direcției de înmatriculare a transportului și calificării conducătorilor auto Chișinău a DÎMTCCA a IP

„Agenția Servicii Publice” Cucuș Emil, în procesul desfășurării probei pentru aprecierea persoanelor care au solicitat examinarea în vederea obținerii permisului de conducere a admis faptul simulării susținerii probei teoretice prin dictarea în șoaptă și gesticularea cu mâna a răspunsurilor corecte la întrebările testului a persoanei de sex masculin îmbrăcat în pulover de culoare neagră, poziționată la calculatorul/terminal cu nr. 16, care potrivit sistemului informațional al Instituției Publice „Agenției Servicii Publice” și anume „înregistrarea corpului de conducători auto și evidența susținerii examenelor” a fost identificat drept Tănasă Vasile, născut la *****, iar faptul stimulării la terminalul 16 se atestă nemijlocit la intervalele de timp de la orele „10:16:50”, „10:19:08” și „10:19:59”.

5.18. De altfel, examinatorul Cucuș Emil a fost ulterior condamnat inclusiv pentru aceste acțiuni prin sentința irevocabilă emisă de Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-874/2018 din 20 martie 2019, pe faptul că a acționat contrar fișei de post aprobată la data de 3 noiembrie 2017, simulând susținerea examenelor pentru obținerea permiselor de conducere, la partea teoretică, prin introducerea răspunsurilor corecte, dictarea în șoaptă și gesticularea prin indicarea cu mâna a răspunsurilor corecte pentru mai mulți cetățeni, inclusiv al lui Tănasă Vasile, născut la *****, care se afla la terminalul nr. 16.

5.19. Respectiv, cele stabilite *supra* prin înscrisuri și înregistrări confirmă integral cele relatate de martorul Tănasă Vasile cu referire la acest aspect, or, ultimul declară organului de urmărire penală faptul că a fost informat în prealabil că trebuie să se prezinte la susținerea examenelor pentru permis de conducere anume la această dată pe 22 decembrie 2017, unde fiind pe loc, a scris un mesaj prietenului său că este pe loc, iar peste două ore, a fost invitat de către o doamnă care era la ghișeu 3 din partea casei și i-a prezentat actele privind absolvirea școlii, după care i-a spus să ia loc la masa cu nr. 14 din mijlocul sălii din spate.

Subsecvent, Tănasă Vasile invocă că în timp ce încerca să rezolve testul, examinatorul respectiv s-a apropiat de cursant și i-a dictat aproximativ toate răspunsurile testului dat, după care a ieșit în hol, iar peste puțin timp a fost invitat din nou de către doamna de la ghișeu, coagulând informația reținută din înregistrările video.

Mai mult, tot acest martor precizează că la 23 decembrie 2017, aceeași persoană de sex feminin l-a invitat și l-a pus să completeze un chestionar de mână, după care să achite chitanța pentru perfectarea permisului de conducere, a fost fotografiat și ulterior a primit permisul de conducere, precizând faptul că la data de 22 decembrie 2017, nu a fost nici la proba poligon și nici la proba traseu, iar peste 30 de zile Tănasă Vasile a primit permisul de conducere din plastic.

5.20. Aceste teze, martorul Tănasă Vasile le-a susținut consecvent și în cadrul confruntării sale cu inculpatul, iar în coroborare cu probele analizate anterior, demonstrează caracterul veridic al modalității frauduloase de obținere a permisului de conducere.

În subsidiar, instanța mai notează că în contextul aceluiași declarații, Tănasă Vasile a expus și a iterat ulterior în cadrul audierii suplimentare sau confruntării inclusiv despre modul în care a obținut permisul de conducere, adică despre manoperele la care s-a recurs în acest sens, iar conform acestuia, se explică faptul că la finele anului 2017 a absolvit școala auto „Scorpion Grup” pentru categoria „B”, din sectorul Buiucani, iar ulterior în mod involuntar a aflat că există o persoană care ar avea rude la Direcția de înmatriculare a transportului și calificării conducătorilor auto Chișinău din str. Salcânilor, care i-ar putea organiza o întâlnire cu această persoană și să discute despre procedura și examenele care urmează să le susțină, or la caz într-adevăr inculpatul avea o rudă apropiată care activa în cadrul ASP.

În continuare, tot Tănasă Vasile mai afirmă că peste aproximativ 4 zile i-a fost organizată o întâlnire cu persoana dată, care a avut loc în apropierea centrului comercial „Green

Hills” din sectorul Ciocana din mun. Chișinău, persoana dată având în posesie un vehicul de model „Hyundai” și ulterior a informat că costul permisului de conducere va fi de 650 de EURO, pentru a-l ajuta să susțină proba teoretică cât și cea practică, circumstanțe cu care Tănasă Vasile a căzut de acord știind cu certitudine că practic este imposibil de a susține examenele din prima dată și i-a transmis aceste persoane cu prenumele „Denis” suma de 650 EURO, demonstrând caracterul real al pretinderii, acceptării și primirii mijloacelor bănești.

De altfel, tot Tănasă Vasile mai subliniază numărul de telefon al persoanei cu numele „Denis” ca fiind *****, adică corespunzător celui deținut de inculpat, care a fost recunoscut inclusiv de martorul apărării Mîndru Ion ca aparținând lui Buzuleac Denis, după care, Tănasă Vasile a fost informat că urmează să se prezinte la susținerea examenelor pentru permis de conducere la 22 decembrie 2017, adică data și ora exactă a întâlnirii inițiale nefiind stabilită cu exactitate temporală, dar în perioada de timp de la data de 18 sau 19 decembrie 2017.

5.21. În susținerea celor specificate de martorul Tănasă Vasile, la caz a fost audiat martorul Mateescu Grigore, inclusiv suplimentar, care a concretizat că îl cunoaște pe Buzuleac Denis, aceștia fiind anterior colegi în perioada anilor 2013 până în 2017, iar într-o discuție cu martorul Tănasă Vasile, ultimul i-a relatat că a absolvit școala auto și că este foarte complicat să susțină examenul pentru a primi permisul de conducere, deoarece pentru susținerea examenului, prețul ajungea la suma de circa 900 de EURO și în aceste condiții, Tănasă Vasile l-a întrebat pe Mateescu Grigore dacă cunoaște persoane care ar putea să-l ajute cu susținerea examenelor în scopul obținerii permisului de conducere conform categoriei „B”.

Astfel, tot Mateescu Grigore afirmă că i-a comunicat lui Tănasă Vasile despre faptul că știe o persoană care ar putea să-l ajute, iar suma pentru acest serviciu nu crede că va fi atât de exagerată, după care l-a contactat anume pe inculpatul Buzuleac Denis cu acest scop, fixând o întâlnire în perioada lunilor noiembrie – decembrie 2017, în cadrul căreia, ultimul ar fi întrebat detalii despre Tănasă Vasile, inclusiv dacă este o persoană de încredere și dacă întrunește condițiile pentru a susține acest examen, martorul confirmând că a fost recent finisată școala auto.

Respectiv, Mateescu Grigore afirmă că tot atunci Denis i-a spus că pentru perfectarea permisului de conducere la categoria „B”, Tănasă Vasile va trebui să achite între 600-650 EURO, ce denotă pretinderea mijloacelor bănești, după care i-a transmis această informație lui Tănasă Vasile, care la rândul său, la următoarea întâlnire, în luna decembrie 2017, ultimul, în sectorul Ciocana al capitalei, lângă magazinul „Green Hills”, s-a întâlnit cu Buzuleac Denis, fiind prezent și Mateescu Grigore, pe timp de seară și în cadrul discuției, Vasile Tănasă i-a transmis lui Denis Buzuleac mijloace bănești, dar nu cunoaște dacă întreaga sumă de 600 sau 650 EURO.

La fel, Mateescu Grigore statuează similar celor expuse și de Tănasă Vasile, că ultimul a fost instruit de către inculpat privind etapele care urmează, discuțiile având loc într-un vehicul de model „Hyundai”, iar ulterior, Mateescu Grigore a fost telefonat de către Denis Buzuleac care i-a indicat să-i transmită lui Tănasă Vasile că urmează să se prezinte la examen peste câteva zile, adică confirmă cele expuse inclusiv în cadrul confruntărilor de ambii martori, prin ce va respinge obiecția apărării cu referire la o presupusă incertitudine din cadrul confruntării realizate la 23 aprilie 2021, or Mateescu Grigore confirmă faptul că Tănasă Vasile a fost informat prin intermediul său despre data participării la examen.

Mai mult, Mateescu Grigore susține în mod indirect că Tănasă Vasile i-a relatat ulterior despre modalitatea susținerii examenului, adică despre faptul că a fost ajutat de către examinator pentru a susține proba teoretică, prin indicarea răspunsurilor corecte, iar cu privire la proba

practică, Tănăsă Vasile i-a comunicat că nici nu a fost invitat să o susțină, or Mateescu Grigore într-adevăr nu putea să cunoască aceste detalii, dacă nu i-ar fi fost expuse de martorul ocular.

5.22. În speță, instanța iterează că a luat în considerare declarațiile acestor martori exclusiv analizând oportunitatea prezentării acestora pentru a fi confrunțați în instanță, posibilitatea acordării părții apărării de a formula acestora întrebări la etapele anterioare ale procesului penal și diligența cu care a acționat acuzarea de stat pentru citarea lor în ședința de judecată.

Or, într-adevăr articolul 6 al Convenției obligă statele contractante să adopte măsuri pozitive pentru a permite acuzatului să interogheze sau să obțină audierea martorilor acuzării [*Trofimov împotriva Rusiei*, par. 33; *Sadak și alții împotriva Turciei (nr. 1)*, pct. 67], iar clarificarea aspectului dacă există motive întemeiate pentru a admite depoziția unui martor absent este o chestiune preliminară care trebuie să fie examinată înainte de a examina dacă mărturia în cauză constituie o probă unică sau decisivă și prin urmare, dacă un martor nu se prezintă în persoană pentru depoziție, autoritatea judiciară are obligația de a cerceta dacă această absență este justificată [*Al-Khawaja și Tahery împotriva Regatului Unit (MC)*, par. 120; *Gabrielyan împotriva Armeniei*, par. 78, 81-84].

5.23. Respectiv, la caz, instanța a analizat dacă a fost imposibil să fie interogați martorii Tănăsă Vasile și Mateescu Grigore din cauza faptului că aceștia au dispărut și argumentele autorităților dacă au efectuat un efort rezonabil pentru a asigura prezentarea lor, conform jurisprudenței Curții în acest sens (*Karpenko împotriva Rusiei*, par. 62; *Damir Sibgatullin împotriva Rusiei*, par. 51; *Pello împotriva Estoniei*, par. 35; *Bonev împotriva Bulgariei*, par. 43).

În acest context, instanța a stabilit că nimeni nu poate fi obligat să facă imposibilul, adică să asigure prezența unui martor care este vădit absent, iar indisponibilitatea martorilor, prezența cărora nu a fost asigurată din motive obiective, nu poate presupune și încetarea procesului penal, decât în cazul când autoritățile pot fi acuzate de lipsă de diligență în eforturile depuse pentru a oferi acuzatului posibilitatea să interogheze martorii în cauză [a se vedea *Gossa împotriva Poloniei*, pct. 55; *Haas împotriva Germaniei (dec.)*; *Calabrò împotriva Italiei și Germaniei (dec.)*; *Ubach Mortes împotriva Andorrei (dec.)*].

De altfel, instanța notează că în cauza pendinte, părții apărării i-a fost asigurată posibilitatea să acorde întrebările necesare martorilor în cadrul unor acțiuni de urmărire penală contradictorii la faza urmăririi penale, adică inculpatul a avut posibilitatea reală să-i confrunte, iar în ședința de judecată, acuzarea de stat a motivat prin înscrisuri cu discuții ale rudelor martorilor, citațiile expediate și informație privind traversarea frontierei de către Tănăsă Vasile și Mateescu Grigore, care au părăsit teritoriul Republicii Moldova în direcții și pentru perioade de timp necunoscute, motiv pentru care invocarea de către noul apărător ales a unor întrebări suplimentare nu a fost argumentată suficient, îndeosebi în lipsa demonstrării unei apărări ineficiente anterioare.

5.24. De altfel, în acest caz nu s-a invocat un refuz de a interoga sau de a cita un martor, ci indisponibilitatea reală a prezenței lor, care anterior au fost confrunțați de către inculpat, iar în anumite situații, Curtea subliniază că se poate dovedi necesar de a se recurge la depoziții din etapa cercetării prealabile (*Lucà împotriva Italiei*, par. 40), în opinia instanței îndeosebi privitor la declarațiile unor martori determinați și atunci când eforturile rezonabile făcute de autorități pentru a asigura înfățișarea unui martor au eșuat (de ex. *Mirilashvili împotriva Rusiei*, par. 217).

Mai mult, instanța notează eventual că și în lipsa acțiunilor de confruntare care au fost totuși efectuate la urmărirea penală, dacă absența unui martor la o procedură contradictorie este justificată de motive întemeiate, instanța națională *poate să țină seama de declarațiile făcute de*

acesta în etapa anterioară procesului, dacă acestea sunt coroborate cu alte elemente de probă [Mirilashvili împotriva Rusiei, par. 217; Scheper împotriva Țărilor de Jos (dec.); Calabrò împotriva Italiei și Germaniei (dec.); Ferrantelli și Santangelo împotriva Italiei, par. 52], pe când la caz, și drepturile inculpatului de a interoga acești martori au fost respectate, dar și a fost motivată absența lui Mateescu Grigore sau Tănasă Vasile.

Or, în fiecare cauză în care problema caracterului echitabil al procedurii se pune în raport cu o depoziție a unui *martor absent*, este necesar să se stabilească dacă există elemente care să compenseze suficient inconvenientele legate admiterea unei asemenea probe pentru a permite o apreciere corectă și echitabilă a fiabilității acesteia (*la caz aceste elemente fiind manifestate prin confruntarea martorilor cu inculpatul la faza urmăririi penale și stabilirea unui termen suficient pentru asigurarea prezenței lor în ședința de judecată, dar cu dovedirea imposibilității citării acestor martori*), iar examinarea acestei chestiuni permite așadar pronunțarea unei condamnări numai în cazul în care depoziția martorului absent este suficient de fiabilă având în vedere importanța sa în cauză [Al-Khawaja și Tahery împotriva Regatului Unit (MC), par. 147].

5.25. În altă ordine de idei, instanța consideră neargumentate versiunile înaintate de inculpat la caz, care nu au fost probate substanțial prin mijloacele de probă administrate în ședința de judecată și pe care le consideră unele evazive, chiar dacă a reclamat înscrisuri prin care ar încerca să infirme circumstanțele de fapt stabilite.

La caz, instanța consideră îndeosebi nemotivat faptul că ar exista o răzbunare din partea martorilor, pentru a nu fi atrași la răspundere personal or în cazul lui Mateescu Grigore, pentru reușita mai puțin bună la disciplinele de studiu, care nu sunt susținute prin argumente evidente de fapt, ci constituie mai mult o suspiciune a inculpatului și o modalitate de apărare în condițiile absenței unor probe în apărarea sa.

5.26. În același context, instanța nu tratează ca neveridice informațiile furnizate de martorii apărării la caz privind participarea inculpatului la organizarea unui proiect extrauniversitar, la fel cum invocă însăși inculpatul, însă le apreciază critic sub aspectul infirmării circumstanțelor de fapt stabilite la caz prin cele relatate de martorii acuzării, ultimii ale căror declarații coroborează vădit cu probele materiale și indică cert la persoana inculpatului, cât și a realizării finale a scopului urmărit în rezultatul acțiunilor lui Buzuleac Denis, îndeplinirea căruia și cimentează existența reală a faptei de pretindere, de acceptare și de primire a mijloacelor bănești, după care inculpatul a reușit să influențeze persoanele publice din cadrul Agenției Servicii Publice.

De asemenea, cu referire la aceleași circumstanțe de fapt expuse de inculpat și de martorii apărării, susținute prin imaginile anexate, instanța subliniază că nu se exclude faptul că inculpatul putea domicilia în alt sector din mun. Chișinău sau că ar fi participat la adunările de grup, însă chiar martorii apărării invocă că aceste grupuri durau de la orele 15 și 00 min. până la 17 și 00 min., astfel încât Buzuleac Denis nu putea fi limitat în nici un mod de posibilitatea de a apărea la locul întâlnirii fixate în prealabil cu martorii Tănasă Vasile sau Mateescu Grigore, precum și de a se deplasa într-un termen restrâns în acest kic, îndeosebi cu utilizarea unui mijloc de transport.

5.27. Astfel, explicațiile inculpatului se contrazic prin probele administrate și nu au un suport probatoriu consecvent în susținerea celor invocate, acesta operând doar cu versiuni motivate superficial și în mod vădit pentru a se eschiva de la răspunderea penală.

Subsecvent, la aspectul informațiilor oferite de către inculpat în ședința de judecată, instanța precizează că aprecierea unor declarații ale acuzatului în cadrul procesului penal denotă

o importanță deosebită, ori dintr-un punct de vedere, cel puțin teoretic, declarațiile acestuia, în măsura în care sunt sincere, sunt importante pentru organele judiciare, deoarece numai el cunoaște cel mai bine împrejurările legate de infracțiune și numai el poate furniza informații cunoscute, iar la caz, în pofida nerecunoașterii vinei în comiterea infracțiunii, inculpatul nu redă suficiente circumstanțe care sunt argumentate vădit prin alte probe sau declarații ale martorilor, în baza cărora instanța ar constata cu certitudine inexistența unei fapte infracționale sau cel mult a unor semne ale infracțiunii incriminate, ci se evocă anumite realități, a căror existență nu se contestă de instanță, însă sunt insuficiente pentru a răsturna faptele constatate din declarațiile martorilor acuzării, veridicitatea cărora a fost ulterior coagulată și prin înregistrările video existente sau a condamnării angajatului ASP care a asigurat realizarea scopului infracțiunii.

5.28. În această ordine de idei, sistematizând cele conturate *supra*, instanța de judecată conchide că vinovăția inculpatului în comiterea faptelor incriminate în fiecare episod, și-a găsit confirmare în ședința de judecată, dincolo de orice dubiu rezonabil, pe când refuzul acuzatului de a-și recunoaște vinovăția nu poate servi ca temei pentru achitarea acestuia, dat fiind faptul că în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina sa în comiterea infracțiunii incriminate în fiecare caz și cele invocate de Buzuleac Denis sunt apreciate de către instanța de judecată drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se doar scopul evitării răspunderii penale, or instanța notează că probatoriul unei cauze penale nu este ținut obligatoriu de declarațiile unei persoane, dar de multiple acțiuni și procedee juridice, prevăzute de Codul de procedură penală și verificate în ansamblu, prin care poate fi stabilită prezența faptei prejudiciabile și a vinovăției persoanei, la caz existând suficiente probe.

5.29. Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, pe care au susținut-o în proces exclusiv prin faptul nerecunoașterii vinovăției și faptelor imputate lui Buzuleac Denis.

5.30. Respectiv, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 CPP, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Prin urmare, fiind cercetate nemijlocit în ședința de judecată probele administrate în cadrul urmăririi penale, în ansamblu instanța constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între ele, iar în ansamblu confirmă circumstanțele de fapt expuse în învinuirile aduse inculpatului, pe faptul comiterii infracțiunilor prevăzute la art. 326 alin. (2) lit. d) din Codul penal.

5.31. Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art.326 alin. (2) lit. d) din Codul penal, care atât în prezent, cât și la momentul săvârșirii infracțiunii stabilea răspunderea penală pentru *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face*

să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, urmate de influența promisă sau de obținerea rezultatului urmărit.

5.32. În continuare, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, instanța statuează că infracțiunea este o faptă (*acțiune sau inacțiune*) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*” CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

5.33. În continuare, **privind temeiul juridic pentru atragerea la răspundere penală**, cu referire la *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (2) lit. d) din Codul penal, în varianta imputată inculpatului, îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că influența asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine sau a unui funcționar internațional poate fi cumpărată în urma promisiunii, oferirii sau dării de recompensă ilicită unui traficant de influență.

Cu privire la obiectul juridic, instanța reiterează, că în temeiul prevederilor Convenției împotriva corupției, adoptate la New York la 31 octombrie 2003 și adoptată de statele Consiliului Europei, enunțate anterior, în scopul realizării angajamentelor de implementare a acestor recomandări, asumate pe plan internațional de către Republica Moldova, la art. 326 din Codul penal și sunt incriminate aceste fapte reunite sub denumirea marginală de „*trafic de influență*”.

De asemenea, reieșind din statutul subiectului acuzat în cazurile de incriminare la alin. (1) din acest articol 326 a Codului penal și a specificului acestei infracțiuni, la caz nu se atestă prezența unor *victime*.

Concomitent, instanța relevă drept *obiectul material* sau *imaterial* al infracțiunii specificate la alin.(1) art.326 din Codul penal îl reprezintă *remunerația ilicită*, care se exprimă în *banii*, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje necuvenite promise, oferite sau date traficantului de influență, la caz aceasta evidențiindu-se anume prin banii pretinși, acceptați și primiți de Buzuleac Denis de la Tănăsă Vasile, pentru a face îndeplinirea de către persoanele publice din cadrul Agenției Servicii Publice a unor acțiuni, la caz prin susținerea

examenului și perfectarea permisului de conducere conform categoriei corespunzătoare „B”, scop care a fost realizat în speță.

Respectiv, în acord cu lit. d) al art. 2 din Convenției ONU împotriva corupției, adoptate la New York la 31 octombrie 2003, prin „*bunuri*” trebuie de înțeles bunurile, corporale sau incorporale, mobile ori imobile, tangibile sau intangibile, ori actele juridice sau documentele atestând proprietatea acestor bunuri sau drepturile referitoare la acestea.

De asemenea, prin „*bunuri*” se au în vedere, printre altele: 1) semnele bănești autentice (*bancnotele sau monedele metalice autentice, inclusiv cete jubiliare și comemorative, emise de Banca Națională a Moldovei sau de organul autorizat al unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine*); 2) valorile mobiliare de stat autentice; 3) alte titluri de valoare autentice.

În subsidiar, instanța mai subliniază că potrivit art. 459 alin. (5) din Codul civil (*art. 288 alin. (5) din Codul civil, în redacția Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002*), bunurile care nu sânt raportate la categoria de bunuri imobile, sânt considerate bunuri mobile, inclusiv *banii*, iar conform art. 455 din Codul civil, prin bunuri se consideră toate lucrurile susceptibile apropierii individuale sau colective și drepturile patrimoniale, lucrurile fiind obiectele corporale în raport cu care pot exista drepturi și obligații civile.

5.34. Sub aspectul *laturii obiective*, aceasta se conturează la caz în acțiunea exprimată prin *pretindere, acceptare* sau după caz, *primire* prin mijlocitor, de bani sau bunuri, enumerate la alin.(1) din art.326 a Codului penal, pentru o altă persoană publică, pentru a-l face să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Astfel, potrivit art.123 alin.(2) din Codul penal, prin *persoană publică* se înțelege funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special.

În ce privește fapta prejudiciabilă, aceasta în speță, s-a manifestat prin modalitatea normativă cu caracter alternativ de „*pretindere*” a banilor, acceptare a lor și prin „*primire*”, precum a fost reținut nemijlocit din învinuire.

La rândul său, prin „*pretindere*” se înțelege cererea insistentă, reclamarea, revendicarea având ca obiect bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, iar prin „*primire*” trebuie de înțeles luarea în posesie, obținerea, încasare de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pe când în sensul de „*acceptare*” se consideră consimțirea și/sau aprobarea oferirii/dării de bunuri de către corupător traficantului, iar ultima ipoteză se ia în considerare nemijlocit în situația când există și inițiativa corupătorului, adică la caz a lui Tănasă Vasile, care a dorit să obțină fraudulos un permis de conducere, însă acțiunile sale au avut loc în absența unui proces penal și în lipsa unei curări eventuale a sa de către autorități.

În acest context, în art.326 din Codul penal, termenul „*influență*” este folosit în sensul de putere, capacitate de a modifica comportamentul factorului de decizie în sensul dorit, respectiv de a-l determina să facă o favoare sau să ia o decizie favorabilă și evident, această influență trebuie să fie de o anumită natură și să îndeplinească anumite condiții pentru a face obiectul de referință al dispoziției de la art.326 din Codul penal.

Astfel, influența la care se referă dispoziția în cauză nu trebuie să aibă la bază o putere legală, autoritate, cu care este investit cineva prin lege sau în baza legii, cum ar fi șeful față de subordonat, organul de control față de cel controlat etc. și drept urmare, în sensul prevederii incriminate, termenul „*influență*” privește acea influență care trebuie să izvorască din alte raporturi decât raporturile legale de subordonare, de control, colaborare, îndrumare,

supraveghere etc., prevăzute de lege sau în baza legii, ci din raporturile de rudenie sau prietenie, raporturile comerciale, relațiile infracționale, relațiile politice etc.

De asemenea, atunci când influența făptuitorului asupra persoanei publice nu este reală, ci numai afirmată de făptuitor, în mod similar cazurilor incriminate din spețele pendinte, această influență trebuie să îndeplinească și condițiile definite de legiuitor prin expresia „*susține că are influență*”, adică această influență trebuie să fie posibilă și credibilă, nu însă o pretinsă influență ce apare irealizabilă sau este absurdă, imposibil de a exista și a avea efect, or dacă influență nu este posibilă (*atât în sensul efectuării, cât și al finalității*), fapta nu va putea fi calificată în baza art. 326 din Codul penal, dar în asemenea cazuri, cele săvârșite ar putea reprezenta alte fapte penale, iar la caz, a fost reținută anume această formă de influență susținută.

Concomitent, în toate spețele deduse judecării, instanța consideră întrunite și condițiile calificării acțiunilor inculpatului sub aspectul „*urmate de influența promisă sau de obținerea rezultatului urmărit*”, conform încadrării juridice aduse faptelor sale, or în acest caz din probele administrate, inclusiv din declarații ale martorilor și/sau mijloace de probă administrate la faza urmăririi penale, se atestă că traficantului i-a reușit să exercite influența necesară în privința funcționarului public, ce a produs rezultatul urmărit, fapt confirmat prin examinarea chestionarului candidatului Tănasă Vasile, cu rezultatele finale a 3 probe și declarațiile ultimului, care *de facto* infirmă participarea sa la proba practică de poligon și în trafic.

Infraacțiunea prevăzută la art. 326 alin. (2) lit. d) din Codul penal este una *formală*, care se consideră consumată la prezentele situații din momentul pretinderii remunerației ilicite traficantului de influență, prin ce se întregește latura obiectivă a componenței de infraacțiune.

5.35. Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infraacțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate *supra*, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea faptei prejudiciabile, ori inculpatul a comis acțiuni directe, cu bună-știință, în mai multe episoade, exclusiv orientate în acest scop și anume instanța relevă discuțiile inițiale purtate cu Mateescu Grigore, solicitarea de transmitere ulterioară a informații și a mijloacelor bănești în sensul îndeplinirii acțiunilor funcționarilor publici din cadrul Agenției Servicii Publice, acceptare și primirea acestor mijloace bănești, acțiuni care în opinia instanței puteau fi cauzate doar de o persoană care cu adevărat a dorit și a înțeles sensul acțiunilor sale (*adică întrunind caracterele volitiv și intelectual necesare în cazul intenției directe*), îndeosebi în cazul când acțiunile sale au fost urmate de realizarea scopului urmărit.

De asemenea, instanța explică motivul infraacțiunii prin interesul material, reieșind din remunerația ilicită pretinsă, acceptată și primită de acesta, care a fost una cuantificată exact.

În același context, instanța subliniază că scopul infraacțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) din Codul penal, cu reținerea circumstanței agravante expuse anterior, este unul special, care cunoaște următoarele patru forme:

- scopul de a face o persoană publică, persoană cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;

- scopul de a face o persoană publică, persoană cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să nu îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;

- scopul de a face o persoana publică, persoană cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să întârzie îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;

- scopul de a face o persoana publică, persoană cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită.

Astfel, instanța de judecată conchide că inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, când le-a comis și le-a dorit în mod evident, ce denotă modalitatea manifestării intenției directe față de faptele de pretindere și/sau primire a remunerației ilicite în scopurile prevăzute la alin. (1) a art. 326 din Codul penal.

5.36. Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani, fără o calitate specială anumită, însă care are sau susține că are influență asupra unui factor de decizie, la caz din cadrul Agenției Servicii Publice.

La caz, instanța atestă că inculpatul Buzuleac Denis a fost identificat în ședința de judecată, în baza buletinului de identitate și a extrasului din Registrul de Stat al Populației, fiind născut pe *****, nu se află la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog (vol. I, f.d.84,118-119) și astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate.

5.37. Așadar, instanța de judecată consideră necesar, ca **Buzuleac Denis** să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. **326 alin. (2) lit. d)** din Codul penal, pentru faptă constatată, reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că a fost comisă fapta prejudiciabilă de către inculpatul Buzuleac Denis cu vinovăție sub forma intenției directe.

În condițiile specificate, reieșind din circumstanțele faptele descrise în speță și de prevederile art. 326 din Codul penal, instanța de judecată conchide că în acțiunile inculpatului Buzuleac Denis sunt întrunite toate semnele și elementele constitutive obligatorii ale acestei componente de infracțiune prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. d) din Cod penal – „*Pretinderea, acceptarea sau primirea de bani pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, urmate de influența promisă sau de obținerea rezultatului urmărit*” și prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea sa la răspundere penală.

5.38. Mai mult ca atât, instanța ține să precizeze că prin comiterea unor asemenea infracțiuni, se aduce atingere relațiilor sociale cu privire la activitatea persoanelor publice, a persoanelor cu funcție de demnitate publică, a persoanelor publice străine și a funcționarilor internaționali, care necesită să presteze o activitate în interesul societății, care urmează să fie incompatibilă cu suspiciunea că respectivii factori de decizie pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor de către un traficant de influență, precum și cu suspiciunea că influența respectivilor factori de decizie poate fi cumpărată în urma pretinderii de foloase necuvenite de către un traficant de influență, iar în acest sens, infracțiunile prevăzute la art.326 din Codul penal, chiar dacă în speță nu se atestă cauzarea unui prejudiciu material efectiv, acestea prezintă totuși o amenințare foarte gravă pentru preeminența dreptului, pentru democrație și pentru drepturile omului, deoarece subminează principiile bunei administrări, a echității și justiției sociale, denaturând concurența, împiedicând dezvoltarea economică și periclitând stabilitatea

instituțiilor democratice și temelia morală a societății, argumente care impun *a priori* curmarea acestor fapte ilicite și pedepsirea făptuitorilor.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

6.1. În cadrul dezbaterilor judiciare, de către procurorul Mariana Leahu a fost solicitată recunoașterea inculpatului vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. d) din Codul penal, cu stabilirea unei pedepse cu amendă în cuantum de 3500 de unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 175 000 de lei.

6.2. Apărătorul inculpatului, în cadrul dezbaterilor judiciare a solicitat achitarea lui Buzuleac Denis și a ezitat să se expună în privința sancțiunii aplicabile.

6.3. Inculpatul în ultimul cuvânt, în mod similar, a ezitat să se expună în privința sancțiunii aplicabile, optând pentru poziția de nevinovăție a sa în comiterea infracțiunii.

6.4. Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

6.5. La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

6.6. Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

6.7. În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispușe la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

6.8. În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (*adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri*), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

6.9. Privind gravitatea infracțiunilor prevăzute de art. 326 alin. (2) din Codul penal săvârșită de către inculpatul Buzuleac Denis, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave comise din intenție.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Buzuleac Denis face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul corupției, care atentează la valori principale, precum relațiile sociale privind buna desfășurare a activității de serviciu, care este incompatibilă cu bănuiala că funcționarii pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

6.10. Totodată, conform expunerilor acuzării, nici instanța de judecată reține lipsa unor circumstanțe agravante conform art. 77 din Codul penal, iar totodată, conform istoriei privind antecedentele penale, inculpatul anterior nu a mai fost tras la răspundere penală (vol. I, f.d.115).

Totuși, la caz, instanța concretizează că este incidentă circumstanța atenuantă prevăzută la art. 76 alin. (1) lit. b) din Codul penal – „săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani”, luând în considerare că la momentul comiterii faptei și inclusiv pe 22 decembrie 2017, inculpatul avea împlinită vârsta de 20 de ani, dar nu avea împlinită vârsta de 21 de ani.

De asemenea, temeuri pentru liberarea inculpatului Buzuleac Denis de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

6.11. În continuare, instanța de judecată conchide că art. 326 alin. (2) din Codul penal stabilește atât la data comiterii infracțiunii, cât și în prezent o pedeapsă *cu amendă în mărime de la 3000 la 4000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 7 ani*.

6.12. Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța va reține pericolul social al infracțiunii săvârșite, or reieșind din acțiunile ilicite ale inculpatului în domeniul stimulării actelor de corupție, la etapa actuală încercările de influențare a unor funcționari publici în exercitarea

atribuțiilor lor prezintă un grad sporit de pericol, care perturbă în mod evident activitățile publice, fiind elaborate politici la nivel inclusiv internațională pentru curmarea acestor activități.

6.13. Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privința acestuia a unei pedepse cu amendă, în privința căreia partea apărării a obiectat, solicitând emiterea unei sentințe de achitare.

Instanța mai subliniază că potrivit materialului caracteristic, inculpatul anterior într-adevăr nu a mai fost condamnat pentru săvârșirea unor infracțiuni similare, are o vârstă tânără, nu a mai fost deținut în instituții penitenciare, are un loc de muncă stabil și nu s-au stabilit alte riscuri din partea acestuia, demonstrând așadar un comportament pozitiv în societate, precum și nici nu s-a eschivat de la ședințele de judecată sau de la acțiunile de urmărire penală, astfel încât să desconsidere actul de justiție, iar în coroborare cu prezența unei circumstanțe atenuante, cât și în lipsa circumstanțelor agravante, denotă în accepția instanței o posibilitate reală de aplicare exclusivă a unei pedepse principale neprivative de libertate, după cum statuează sancțiunea normei penale incriminate și a solicitat acuzarea de stat.

6.14. Astfel, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal, a sancțiunii concrete a normei penale speciale incriminate și circumstanțele nominalizate *supra*, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnat este aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, care este una echitabilă în raport cu infracțiunile săvârșite, dar și cu comportamentul, starea persoanei inculpatului sau lipsa urmărilor prejudiciabile grave, precum și prezența antecedentelor penale stinse, cu valență la individualizarea pedepsei în opinia instanței pentru aplicarea unui quantum mai aproape de limita minimă aplicabilă.

Totodată, această pedeapsă nu va genera sentimente de nedreptate, ci va constitui o garanție sau asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

6.15. Din motivele enumerate *supra*, exprimate atât în favoarea, cât și în defavoarea inculpatului, cu luarea în considerare a circumstanțelor obiective expuse anterior, cât și a circumstanțelor atenuante sau agravante reținute, instanța a opinat spre aplicarea pedepsei pentru săvârșirea faptelor prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. d) din Codul penal, sub formă de amendă în quantum de 3500 de unități convenționale pentru infracțiunea constatată, luând în considerare inclusiv faptul că prin sancțiunea aplicată nu vor fi cauzate alte repercusiuni în viața inculpatului și inclusiv a unor terțe persoane, eventual aflate la întreținerea inculpatului.

6.16. În argumentarea aplicării pedepsei cu amendă, instanța mai precizează suplimentar și faptul că la rândul său, conform normei nr. 19 din Recomandarea CM/Rec (2017) 3 a Comitetului de Miniștri adresată statelor membre cu privire la normele europene privind sancțiunile și măsurile comunitare care stabilește standardele Consiliului Europei privind sancțiunile/măsurile alternative la pedeapsa cu închisoarea, *alternativele la pedeapsa cu închisoarea* ar trebui să fie disponibile pentru a fi utilizate în cât mai multe cauze posibil și prin urmare, orice obstacole formale, inclusiv de natură juridică, ce împiedică utilizarea unor pedepse și măsuri alternative în cauzele cu infracțiuni grave și recidivă sau în legătură cu anumite tipuri de infracțiuni, sau orice alte limitări legale ar trebui revizuite și eliminate în măsura în care acest lucru este necesar, iar astfel de constrângeri pot diminua capacitatea pedepselor și a măsurilor alternative de a contribui la scăderea numărului de persoane din penitenciare.

Respectiv, conform Recomandării nr. R(92)17 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei referitoare la consecvența în pronunțarea sentințelor, atât legislația, cât și instanța

judecătorească ar trebui să ia în considerare individualizarea pedepsei, iar prin urmare, pentru a evita dificultățile neobișnuite și a nu afecta reabilitarea infractorului, trebuie să se țină seama de circumstanțele personale ale infractorului și, în special, de impactul probabil al pedepsei asupra fiecărui infractor în mod individual (*norma A.8*) și mai mult, caracterul de *ultimum remedium* al pedepselor privative de libertate este crucial pentru conceptul de politici penale și al unei legi penale umane și liberale.

Astfel, pedeapsa cu închisoarea ar trebui aplicată numai în acele cazuri în care, ținând seama de toate circumstanțele relevante, gravitatea infracțiunii ar face ca orice altă pedeapsă în mod clar să fie inadecvată (*normele B.2 și B.5 ale Recomandării nr. R(92)17*).

6.17. Concomitent instanța de judecată va informa inculpatul că, potrivit art. 64 alin. (5) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voință de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maxime, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod, iar suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Totodată, conform alin. (7) din ultimul articol, în cazul în care condamnatul nu este în stare să plătească amenda stabilită ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate, potrivit prevederilor art.67, să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu muncă neremunerată în folosul comunității, calculându-se 60 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității pentru 100 unități convenționale de amendă.

6.18. La fel, reieșind din faptul aplicării unei pedepse principale non-privative de libertate, adică cu amendă, termenul de executare a acesteia, pentru inculpatul Buzuleac Denis se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Cu privire la măsura preventivă.

7.1. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

7.2. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul Mariana Leahu, inculpatul și apărătorul acestuia nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului Buzuleac Denis.

7.3. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul Buzuleac Denis nu se află sub imperiul vreunei măsurii preventive în cadrul acestei cauze penale.

7.4. În acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, *din oficiu* sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă/anumite acțiuni negative asupra desfășurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra *asigurării executării sentinței* constituie măsuri preventive.

Reieșind din conținutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, obligarea de a nu părăsi țara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanța de judecată de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum și în îndeplinirea altor obligații prevăzute la alin.(1) din același articol.

7.5. Astfel, instanța statuează că până când sentința va deveni definitivă în scopul asigurării executării acesteia, se va aplica în privința inculpatului Buzuleac Denis măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi țara*.

Instanța menționează, că în privința lui Buzuleac Denis a fost aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate și acesta nu a demonstrat până în prezent riscuri privind eschivarea sa de la respectarea măsurilor impuse prin lege acuzatului, nu are antecedente penale, urmează să execute o pedeapsă pecuniară, adică neprivativă de libertate, se caracterizează pozitiv și aplicarea unei măsuri preventive nonprivative de libertate la momentul emiterii sentinței va avea ca scop eventual și responsabilizarea acestuia în fața instanțelor ierarhic superioare, în cazul în care prezenta sentință va fi atacată.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

8.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive, iar procurorul a invocat faptul păstrării acestora la materialele cauzei penale, în privința cărora, partea apărării nu s-a expus.

8.2. Astfel, la caz instanța de judecată reține că într-adevăr prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Daria Golovco din 18 mai 2021 (vol. I, f.d.51) au fost recunoscute în calitate de corp delict și anexate la cauza penală nr. 2021970282 un chestionar în copii autentificate pentru obținerea permisului de conducere (DL) de către Tănasă Vasile cu rezultatele probelor teoretice, de poligon și practice în trafic, buletin de identitate, certificatele narcologice și psihiatrice, cererea și fișa de școlarizare (vol. I, f.d.42-50).

La fel, prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Daria Golovco din 18 mai 2021 (vol. I, f.d.83), a fost recunoscută în calitate de mijloc material de probă și anexată la cauza penală nr. 2021970282 sentința irevocabilă emisă de Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-874/2018 din 20 martie 2019, în copie autentificată cu mențiunea „*sentința intrată în vigoare la 05.04.2019*”, potrivit căreia Cucuș Emil a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2) și 327 alin. (2), lit. b¹) din Codul penal și a fost condamnat la o pedeapsă cu amendă în mărime de 1400 de unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 70 000 de lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani, pentru faptul că activând în calitate de șef-adjunct secție calificare a conducătorilor auto mun. Chișinău din cadrul Departamentului înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto a IP „Agenția Servicii Publice”, numit în această funcție prin transfer prin ordinul nr.90p din 7 septembrie 2017, fiind astfel persoană publică conform art. 123 din Codul penal, aflându-se pe teritoriul mun. Chișinău, la locul de muncă, în perioada noiembrie - decembrie 2017, acționând împreună și de comun acord cu alte persoane, în interesul terțelor persoane, abuzând intenționat de funcția pe care o deține și atribuțiile care îi reveneau în virtutea acestei funcții potrivit capitolului II și III a fișei de post FP021010001000.2540303.009:2017 aprobată la data de 3 noiembrie 2017 și altor acte normative, au simulat susținerea examenelor pentru obținerea permiselor de conducere, la partea teoretică, prin introducerea răspunsurilor corecte, dictarea în șoaptă și gesticularea prin indicarea cu mâna a răspunsurilor corecte pentru mai mulți cetățeni inclusiv Tănasă Vasile, născut la *****, terminalul nr. 16 cu dovada achitării amenzii în cuantumul de 70 000 de lei și 41 625 de lei (vol. I, f.d.60-82).

De asemenea, prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Daria Golovco din 18 mai 2021 (vol. I, f.d.139) a fost recunoscut în calitate de corp delict și anexat la cauza penală nr. 2021970282 un purtător de informație tehnico - electronică de model „ARTEX 700MB” cu

imagini video din sala de examinare cu privire la susținerea examenului teoretic în vederea obținerii permisului de conducere din 22 decembrie 2017, ridicat la 16 februarie 2018 (vol. I, f.d.138).

8.3. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală documentele care constituie corpuri delictive rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (*scrisă, audio, video, electronică etc.*) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

8.4. Elucidând cele expuse *supra*, se concluzionează că, la materialele cauzei penale sentința irevocabilă emisă de Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-874/2018 din 20 martie 2019, un chestionar în copii autentificate pentru obținerea permisului de conducere (DL) de către Tănăsă Vasile și un purtător de informație tehnico-electronică de model „ARTEX 700MB” cu imagini video se păstrează în original sau în copii autentificate, păstrarea cărora este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, reprezintă probe pertinente care au fost administrate legal și nu a fost solicitată restituirea acestora de persoane interesate.

Astfel, în urma celor expuse, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată concluzionează că mijloacele materiale de probă descrise *supra*, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Cu privire la demersul privind confiscarea specială.

9.1. De către acuzatorul de stat, în debateri judiciare a fost solicitată confiscarea specială în temeiul art. 106 alin. (2) lit. b) din Codul penal, a mijloacelor bănești în sumă de 650 EURO, din contul inculpatului în beneficiul statului, ca bunuri rezultate din infracțiunea comisă în urma primirii mijloacelor bănești de la Tănăsă Vasile.

9.2. Potrivit art. 106 alin. (1) și (2), lit. b) din Codul penal, sânt supuse confiscării speciale bunurile (*inclusiv valorile valutare*), rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri, iar în cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

De asemenea, în conformitate cu art. 229⁴ din Codul de procedură penală, confiscarea specială a bunurilor infracționale, precum și repararea prejudiciilor cauzate prin infracțiuni se dispun prin hotărârea instanței de judecată în condițiile prezentului cod și ale Codului penal.

Conform art. 388 alin. (2) din Codul de procedură penală, la pronunțarea sentinței cu confiscarea specială a bunurilor persoanei condamnate, instanța de judecată ia măsuri pentru a asigura confiscarea acestora, dacă asemenea măsuri nu au fost luate anterior și potrivit art. 397 pct. 2) din același cod, dispozitivul sentinței de condamnare, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă și hotărârea cu privire la confiscarea specială.

9.3. Așadar, instanța apreciind probele în ședința de judecată, a constatat în prezenta sentință interesul material al inculpatului Buzuleac Denis în contextul săvârșirii infracțiunii

incriminate, care a realizat latura obiectivă a infracțiunii în cazul cu Tănasă Vasile prin pretinderea, acceptare și primirea mijloacelor bănești, susținând că are influență asupra unei persoane publice.

Or, în cadrul examinării cauzei, a fost stabilit în mod cert faptul că la caz, de către Tănasă Vasile au fost transmise mijloace bănești în cuantum de 650 de EURO lui Buzuleac Denis, fapt reținut din probele administrate la caz, inclusiv din declarațiile martorilor audiați, cât și prin realizarea scopului urmărit, ce atestă faptul că inculpatul a obținut un venit în urma primirii mijloacelor bănești.

9.4. În aceste condiții, instanța reține drept întemeiată cererea acuzării și va dispune confiscarea specială din contul inculpatului în beneficiul statului, a contravalorii mijloacelor bănești în sumă de 650 de EURO, convertibili în monedă națională, conform cursului oficial al BNM de la momentul executării sentinței.

9.5. În circumstanțele specifice cauzei date, instanța a mai luat în considerare și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în condiția neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului (*cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1)*, §§ 60-67; *Podbielski și PPU Polpure împotriva Poloniei*, §§ 65-66; *Weissman și alții împotriva României*, § 42 și *a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.)*), or s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil (*cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.*).

Cu privire la latura civilă.

10.1. În ședința de judecată, de către procurorul Mariana Leahu a fost înaintată acțiunea civilă împotriva lui Tănasă Vasile, Buzuleac Denis, Cucuș Emil și părții civilmente responsabile DÎMTCCA a I.P. „Agenția Servicii Publice”, prin care a solicitat anularea permisului de conducere nr. *****eliberat la 11 ianuarie 2018 pe numele lui Tănasă Vasile *****, ca fiind întocmit contrar prevederilor legale, adică în rezultatul comiterii infracțiunii de trafic de influență (vol. II, f.d.8-10), iar în dezbateri judiciare a susținut admiterea acesteia integral.

10.2. Astfel, conform art. 219 alin. (1) din Codul de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (*acțiunea sau inacțiunea*) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Conform art. 220 alin. (1) – (3) din Codul de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile prezentului cod, iar normele procedurii civile și normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări, hotărârea privind acțiunea civilă fiind adoptată în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.

Totodată, potrivit art. 221 alin. (1) – (2) din Codul de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești și se se intentează față de *bănuțit, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului*, iar conform alin. (4) al aceluiași articol, procurorul poate intenta și susține acțiunea

civilă intentată pentru compensarea prejudiciului cauzat autorităților publice prin infracțiune, precum și pentru anularea actelor care au cauzat prejudiciul, de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești și cererea de chemare în judecată poate fi depusă indiferent de acordul autorității publice.

10.3. Respectiv, la caz, instanța notează că o acțiune civilă depusă împotriva inculpatului, dar și a persoanei terțe Cucuș Emil, care nu este parte în prezentul proces, nu a fost recunoscut drept persoană civilmente responsabilă este vădit nefondată, în condițiile în care titularul de drept și persoana în privința căreia a fost eliberat permisul de conducere nominalizat este exclusiv Tănasă Vasile, participarea căruia nu a fost asigurată în ședința de judecată, iar alți pârâți sunt necorespunzători la caz.

Concomitent, instanța subliniază că DÎMTCCA a I.P. „Agenția Servicii Publice”, conform art. 73 alin. (1) și 223 din Codul de procedură penală, nu poate reprezenta o parte civilmente responsabilă de acțiunile lui Buzuleac Denis sau ale lui Tănasă Vasile, ultimii care nu au fost angajați ai acestei instituții și nu se atestă o legătură indisolubilă între aceștia, iar cu referire la martorul Tănasă Vasile, instanța notează că ultimul nu este bănuit, învinuit, inculpat, persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului, adică nu întrunește condițiile stipulate la art. 221 alin. (2) din Codul de procedură penală.

În subsidiar, instanța mai statuează că una din condițiile necesare pentru a fi parte într-un raport juridic civil soluționat în cadrul unui proces penal este existența calității procesuale, care presupune existența unei identități între persoana reclamantului și cel care este titularul dreptului afirmat (*calitate procesuală pasivă*), precum și între persoana chemată în judecată (pârâtul) și cel care este subiect pasiv în raportul juridic dedus judecății (*calitate procesuală pasivă*), iar din interpretarea expusă rezultă că reclamantului (*procurorului*) îi incumbă obligația de a clarifica cadrul procesual atât în raport de obiectul cererii, cât și în raport cu persoanele care urmează a fi chemate în judecată, stabilind astfel atât calitatea sa procesuală cât și calitatea procesuală a pârâtului, care nu a fost respectată în speță.

10.4. De asemenea, instanța notează că obiect al acțiunii civile în procesul penal, prin prisma art. 219 din Codul de procedură penală, este repararea prejudiciului material și moral cauzat nemijlocit prin infracțiune sau restituirea prejudiciului cauzat, iar în privința unor alte acțiuni civile înaintate în privința altor persoane decât participanții în proces, expres stipulați la art. 221 din Codul de procedură penală, concomitent cu examinarea cauzei penale, în speță vizând anularea unui document oficial eliberat martorului Tănasă Vasile, fără verificarea procedurii prealabile, a stabilirii pârâtului corespunzător și/sau a altor intervenienți, nu este în concordanță cu obiectul cauzei penale, această solicitare fiind de apanajul unei instanțe civile sau de contencios administrativ.

10.5. În acest context, instanța consideră necesar să respingă drept nefondată acțiunea civilă înaintată de acuzarea de stat împotriva lui Tănasă Vasile, Buzuleac Denis, Cucuș Emil și părții civilmente responsabile DÎMTCCA a I.P. „Agenția Servicii Publice”, prin care a solicitat anularea permisului de conducere nr. *****eliberat la 11 ianuarie 2018 pe numele lui Tănasă Vasile *****, ca fiind depusă contrar prevederilor legale, deoarece nu întrunește condițiile stabilite de art. 221 alin. (2) din Codul de procedură penală în partea orientată împotriva titularului actului vizat Tănasă Vasile și fiind totodată adresată inclusiv împotriva altor persoane Buzuleac Denis, Cucuș Emil și DÎMTCCA a I.P. „Agenția Servicii Publice”, care sunt considerați de instanță în acest caz drept pârâți necorespunzători, iar subsecvent, procurorul nu a

demonstrat prin probe urmările prejudiciabile cauzate ce ar impune operațiunea juridică de desființare a permisului de conducere eliberat pe numele lui Tănasă Vasile.

11. Cu referire la cheltuielile judiciare, instanța de judecată reține, că atât din conținutul rechizitoriului, cât și în ședința de judecată nu au fost înaintate și nu se atestă cheltuieli judiciare depuse sau invocate în rechizitoriu.

În conformitate cu prevederile articolelor 64 și 106 din Codul penal, articolelor 162, 219-221, 229⁴, 329, 340, 384-389, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaște vinovat **Buzuleac Denis ******* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. d) din Codul penal, se condamnă și i se stabilește o pedeapsă cu amendă în cuantum de 3500 (trei mii cinci sute) de unități convenționale, ce reprezintă echivalentul a 175 000 (una sută șaptezeci și cinci mii) de lei.

Termenul executării pedepsei în privința lui Buzuleac Denis se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Până când sentința va deveni definitivă, se aplică în privința lui Buzuleac Denis măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi țara*, pentru asigurarea punerii în executare a pedepsei.

Se admite demersul procurorului și se supune confiscării speciale din contul lui Buzuleac Denis în beneficiul Statului a mijloacelor bănești în cuantum de 650 (șase sute cincizeci) de EURO, care vor fi convertiți în lei moldovenești potrivit cursului valutar oficial al BNM de la momentul executării sentinței.

Mijloacele materiale de probă: a) un purtător de informație tehnico - electronică de model „ARTEX 700MB” cu imagini video, b) un chestionar în copii autentificate pentru obținerea permisului de conducere (DL) de către Tănasă Vasile și c) sentința irevocabilă emisă de Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-874/2018 din 20 martie 2019, anexate la dosarul penal, se vor deține la cauza penală, pe toată durata păstrării sale.

Se respinge acțiunea civilă înaintată de către procurorul Mariana Leahu împotriva lui Tănasă Vasile, Buzuleac Denis, Cucoș Emil și DÎMTCCA a I.P. „Agenția Servicii Publice”, privind anularea permisului de conducere nr. *****eliberat la 11 ianuarie 2018 pe numele lui Tănasă Vasile ***** , ca fiind nefondată.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (*sediul Buiucani*), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Președintele ședinței,
judecător

semnătura

Stella BLEȘCEAGA

Copia corespunde originalului, judecător